

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากผลการทดลองทั้ง 4 ชุด ได้แก่ การคัดเลือกสายพันธุ์ไม้เลื้อย การทดสอบเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนของผนังไม้เลื้อยและระดับความชื้นที่เกิดขึ้นจากผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมต่างกัน การทดสอบเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนและระดับความชื้นที่เกิดขึ้นจากการติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่มีการเว้นระยะห่างต่างกัน และการทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนระหว่างผนังไม้เลื้อยกับฉนวนป้องกันความร้อนภายนอก โดยในบทนี้จะนำเสนอส่วนของการปรับค่ามาตรฐานของเครื่องมือ ผลการทดลองและการวิเคราะห์ผลการทดลอง ดังนี้

4.1 การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ในการวิจัยนี้มีการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ ก่อนทำการทดลองเพื่อปรับข้อมูลให้มีค่าใกล้เคียงกัน จึงทำการปรับค่ามาตรฐานของเครื่องมือ 2 ชนิด ได้แก่ สายเทอร์โมคอปเปิล และเครื่องวัดความชื้นสัมพัทธ์อากาศ โดยทำการเก็บข้อมูล และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยในการปรับค่ามาตรฐานของเครื่องมือมี 2 ขั้นตอน คือ

1. การปรับค่าที่ตัวเครื่องมือ โดยนำเครื่องมือทำการเก็บข้อมูลในระบบปิด ซึ่งสายเทอร์โมคอปเปิลนำไปแขวนในน้ำอุ่นจนอุณหภูมิเริ่มเย็นลง และเก็บข้อมูล 5 ชั่วโมง ส่วนเซ็นเซอร์ตรวจจับความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศนำไปวัดค่าความชื้นสัมพัทธ์ในกล่องระบบปิด โดยมีการวัด 3 รูปแบบ ได้แก่ เก็บข้อมูลในกล่องที่มีความชื้นสูง ปานกลาง และต่ำ และเก็บข้อมูล 36 ชั่วโมง โดยแบ่งเวลาในแต่ละช่วง เท่า ๆ กัน และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอย เพื่อนำสมการดังกล่าวมาปรับข้อมูลในการทดลอง

2. การปรับที่ตำแหน่งติดตั้ง แบ่งออกเป็น 2 จุด ได้แก่ ภายในกล่องทดลอง และผิวภายนอก ในการปรับค่าเริ่มจากการติดตั้งเครื่องมือตามจุดที่ทำการวัดจริง ภายใต้สภาพกล่องทดลองและสภาพแวดล้อมที่ได้รับเหมือนกันทั้ง 3 กล่อง ทำการเก็บข้อมูลทุก ๆ 10 นาที เป็นเวลา 4 วัน นำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอย โดยแยกตามประเภทตำแหน่งที่ติดตั้ง เพื่อนำ

สมการดังกล่าวมาปรับข้อมูลในการทดลอง ดังนั้น ในการทดลองจะมีการใส่สมการเพื่อปรับข้อมูล 2 ครั้งได้แก่ สมการการปรับค่าที่ตัวเครื่องมือ และสมการการปรับค่าที่ตำแหน่งที่ติดตั้ง ดังตารางที่ 4.1-4.3

ตารางที่ 4.1

การปรับค่าอุณหภูมิที่สายเทอร์โมคอปเปิล

หัวเซ็นเซอร์	X	สมการ	Y
อุณหภูมิ 01	55.5	$Y = 0.286 + 0.998(X)$	55.7
อุณหภูมิ 02	55.7	หัวเซ็นเซอร์ที่ใช้เปรียบเทียบ	55.7
อุณหภูมิ 03	56.3	$Y = -0.594 + 1.000(X)$	55.7
อุณหภูมิ 04	56.5	$Y = -0.778 + 0.999(X)$	55.7
อุณหภูมิ 05	54.7	$Y = 0.224 + 1.016(X)$	55.8
อุณหภูมิ 06	55.3	$Y = -0.319 + 1.013(X)$	55.7
อุณหภูมิ 07	54.4	$Y = 0.403 + 1.018(X)$	55.8

ตารางที่ 4.2

การปรับค่าความชื้นสัมพัทธ์ที่เซ็นเซอร์ตรวจจับความชื้นในอากาศ

หัวเซ็นเซอร์	X	สมการ	Y
ความชื้นสัมพัทธ์ 01	48.7	$Y = 8.994 + 0.813(X)$	48.6
ความชื้นสัมพัทธ์ 02	48.5	หัวเซ็นเซอร์ที่ใช้เปรียบเทียบ	48.5
ความชื้นสัมพัทธ์ 03	47.4	$Y = 6.121 + 0.894(X)$	48.5
ความชื้นสัมพัทธ์ 04	48.2	$Y = 4.440 + 0.912(X)$	48.4
ความชื้นสัมพัทธ์ 05	47.6	$Y = 8.181 + 0.849(X)$	48.6
ความชื้นสัมพัทธ์ 06	48.4	$Y = 10.196 + 0.785(X)$	48.2
ความชื้นสัมพัทธ์ 07	47.7	$Y = 10.203 + 0.798(X)$	48.3

ตารางที่ 4.3

การปรับค่าอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ตามจุดติดตั้งเครื่องมือ

อุณหภูมิ			
จุดติดตั้ง	X	สมการ	Y
ผิวภายนอก 1	35.5	จุดติดตั้งที่ใช้เปรียบเทียบ	35.5
ผิวภายนอก 2	37.3	$Y = 2.087 + 0.888(X)$	35.2
ผิวภายนอก 3	35.9	$Y = 1.210 + 0.947(X)$	35.2
ภายในกล่อง 1	29.0	จุดติดตั้งที่ใช้เปรียบเทียบ	29.0
ภายในกล่อง 2	30.4	$Y = 3.246 + 0.862(X)$	29.5
ภายในกล่อง 3	30.2	$Y = 1.226 + 0.933(X)$	29.4
ความชื้นสัมพัทธ์			
จุดติดตั้ง	X	สมการ	Y
ผิวภายนอก 1	53.0	จุดติดตั้งที่ใช้เปรียบเทียบ	53.0
ผิวภายนอก 2	50.0	$Y = -0.677 + 1.054(X)$	52.0
ผิวภายนอก 3	51.5	$Y = -0.814 + 1.035(X)$	52.5
ภายในกล่อง 1	64.9	จุดติดตั้งที่ใช้เปรียบเทียบ	64.9
ภายในกล่อง 2	60.6	$Y = 6.969 + 0.958(X)$	65.1
ภายในกล่อง 3	61.3	$Y = -4.582 + 1.146(X)$	65.6

4.2 การคัดเลือกสายพันธุ์ไม้เลื้อย

ในการทดลองปลูกไม้เลื้อยทั้ง 9 สายพันธุ์ในโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบเกณฑ์ 3 ข้อ ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโต พื้นที่ร่มเงา และความคงทนของใบ โดยใช้เวลาในการทดลองปลูก 2 เดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2549 สถานที่บนดาดฟ้าอาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยในการทดลองปลูกไม้เลื้อยทั้ง 9 สายพันธุ์ลงในโครงสร้างที่มีลักษณะเดียวกัน และสภาพแวดล้อมเดียวกันตลอดเวลา 2 เดือน ดังภาพที่ 4.1 โดยเก็บข้อมูลจากการสังเกตและการถ่ายภาพ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาคัดเลือก

ในการคัดเลือกสายพันธุ์ไม้เลื้อย 1 สายพันธุ์ โดยการพิจารณาการให้คะแนนจาก เกณฑ์ และลักษณะของพุ่มใบในวันที่คัดเลือก ดังภาพที่ 4.2 ผลการทดสอบที่ได้จากการคำนวณพื้นที่ ใบปกคลุม โดยผู้วิจัยพบว่า ทั้ง 9 สายพันธุ์มีลักษณะการเจริญเติบโต ลักษณะของใบ และการ ขึ้นขึ้นของใบต่างกัน ส่งผลให้การให้ร่มเงาต่างกัน ซึ่งจากการทดลองปลูก พบว่า สายพันธุ์ม่าน บาหลีมีความเหมาะสมที่สุดในการนำมาทดลอง เนื่องจากสายพันธุ์ม่านบาหลีมีอัตราการ เจริญเติบโตที่รวดเร็ว พร้อมทั้งให้พื้นที่ร่มเงาที่มากที่สุดในการปลูกช่วงระยะเวลาที่จำกัด จากการ ให้คะแนน พบว่า ได้คะแนนรวมสูงสุดที่ 13 คะแนน ดังตารางที่ 4.4 จากการพิจารณาตลอดการ ปลูกพบว่า อัตราเจริญเติบโตที่รวดเร็วจึงสามารถให้ร่มเงาที่กว้างและทึบ มีจำนวนใบมาก และการ ขึ้นของชั้นใบหลายชั้น ซึ่งเป็นผลดีแก่การนำมาให้ร่มเงาแก่อาคาร เพราะการที่มีอัตราการ เจริญเติบโตที่รวดเร็ว และมีใบจำนวนมาก แสดงว่าพืชมีอัตราการสังเคราะห์แสงระดับสูง ทำให้มี อัตราการคายน้ำในระดับสูงเช่นกัน

ตารางที่ 4.4

สรุปคะแนนตามการเจริญเติบโตของการทดลองปลูกผนังไม้เลื้อย

สายพันธุ์	อัตราการเจริญเติบโต	การให้ร่มเงา	ความคงทนของใบ	รวม
1. สายน้ำผึ้ง	3	4	2	9
2. พวงทอง	3	3	4	10
3. มะลิวัลย์	5	3	3	11
4. ขจร	3	3	2	8
5. จันทรีกระจ่างฟ้า	3	3	3	9
6. ม่านบาหลี	4	5	4	13
7. สร้อยอินทนิล	3	4	4	11
8. สร้อยฟ้า	3	4	4	11
9. ไก่ฟ้า	2	3	4	9

หมายเหตุ: จากการทดลองในช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2549

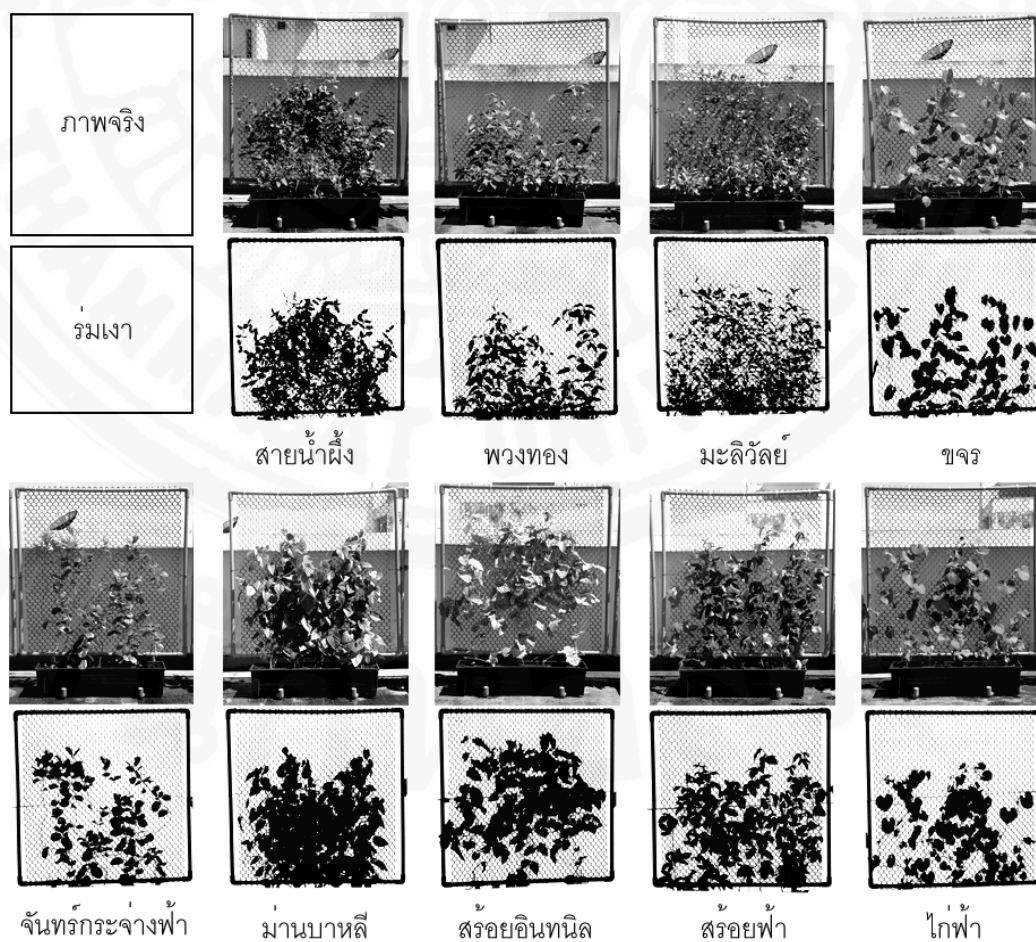
ภาพที่ 4.1

การปลูกไม้เลื้อยบนคานฟ้าอาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาพที่ 4.2

ลักษณะของพุ่มไม้เลื้อยหลังการปลูก 2 เดือน

4.3 การทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนของผนังไม้เลื้อย และระดับความชื้นที่เกิดขึ้นจากผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมต่างกัน

การทดลองนี้ได้ทำการทดสอบผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมต่างกัน 3 ระดับ ได้แก่ 37% 64% และ 87.5% โดยนำมาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนและระดับความชื้นที่เกิดขึ้นจากผนังไม้เลื้อย โดยตั้งสมมติฐานด้านอุณหภูมิว่า ผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมมาก สามารถลดการถ่ายเทความร้อนได้มากกว่าผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมน้อย และสมมติฐานด้านความชื้นว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุมมาก ส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธ์สูงกว่าการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุมน้อย ซึ่งผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% และ 64% มีจำนวนชั้นใบ 1 ชั้น แต่ผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% มีจำนวนชั้นใบมากกว่า 1 ชั้น ผนังไม้เลื้อยทั้ง 3 ชุดติดตั้งชิดกับกล่องทดลอง โดยทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 2-6 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ผลการทดลองได้ทำการสรุปและวิเคราะห์ผลการทดลอง ในวันที่ 4-5 ธันวาคม พ.ศ. 2549 เก็บข้อมูลอ้างอิงสภาพอากาศและค่าการแผ่รังสีดวงอาทิตย์ ดังนี้

1. อุณหภูมิภายนอกสูงสุด 31.92 องศาเซลเซียส เวลา 16:00 น. ต่ำสุด 23.27 องศาเซลเซียส เวลา 06:00 น. อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งวัน 27.86 องศาเซลเซียส
2. ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด 69.46% เวลา 05:00 น. ต่ำสุด 40.89% เวลา 17:00 น. ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดทั้งวัน 55.07%
3. ค่าการแผ่รังสีดวงอาทิตย์สูงสุด 591.95 วัตต์ต่อตารางเมตร เวลา 12:30 น.

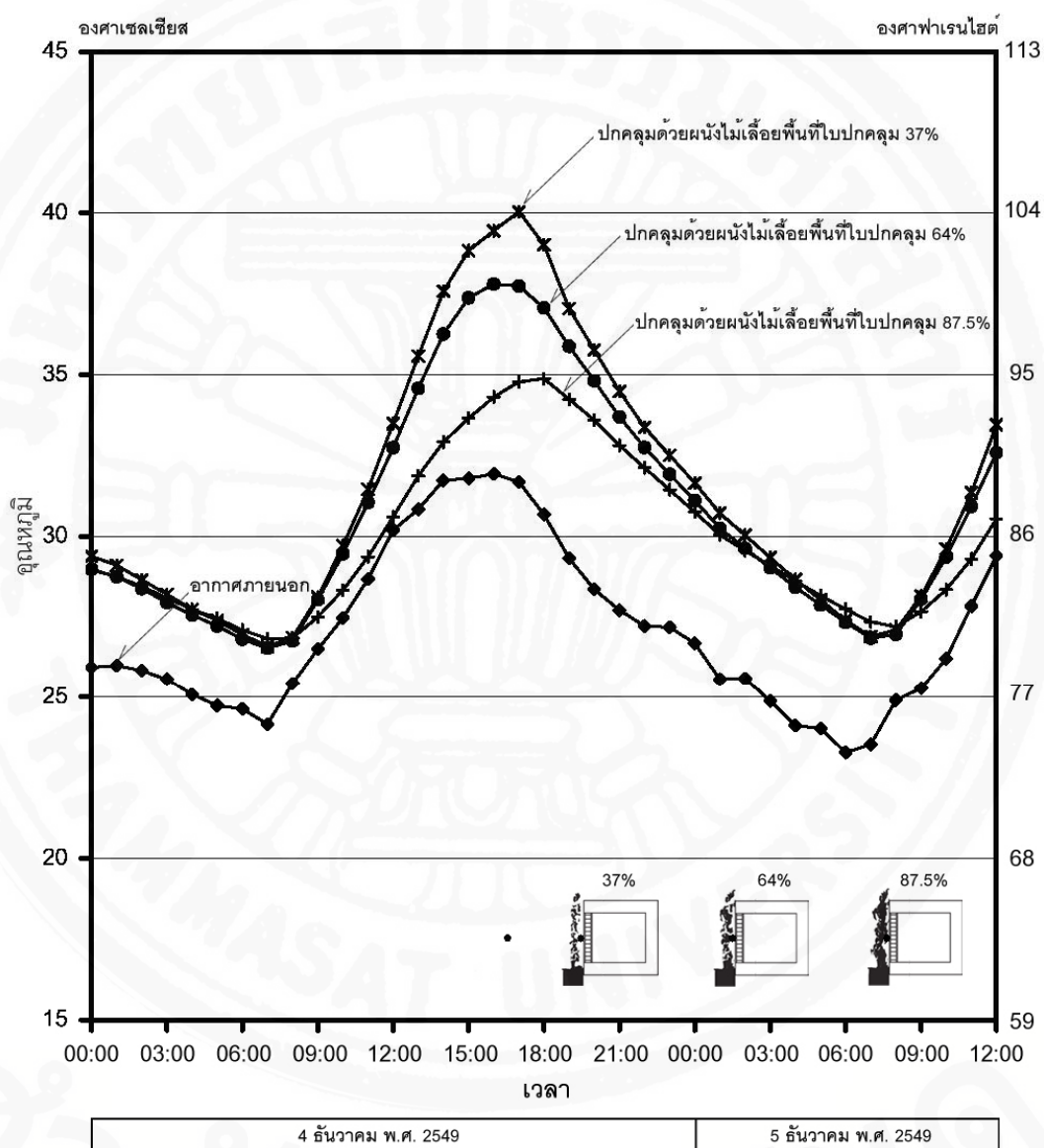
ภาพที่ 4.3

การติดตั้งกล่องทดลอง เพื่อทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนของผนังไม้เลื้อย และระดับความชื้นที่เกิดขึ้นจากผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมต่างกัน

ภาพที่ 4.4

อุณหภูมิผิวภายนอกของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย
ที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% 64% และ 87.5%

- อุณหภูมิอากาศภายนอก
- *— อุณหภูมิผิวภายนอกกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 37%
- อุณหภูมิผิวภายนอกกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 64%
- +— อุณหภูมิผิวภายนอกกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 87.5%

ตารางที่ 4.5

อุณหภูมิผิวภายนอกของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย
ที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% 64% และ 87.5%

ชุดข้อมูล	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)					
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าการแกว่ง (สูงสุด-ต่ำสุด)	ค่าเฉลี่ยทั้งวัน
พื้นที่ใบปกคลุม 37%	40.04	17:00	26.90	07:00	13.45	32.39
พื้นที่ใบปกคลุม 64%	37.80	16:00	26.84	07:00	11.27	31.67
พื้นที่ใบปกคลุม 87.5%	34.88	18:00	27.20	08:00	8.04	30.52
อากาศภายนอก	31.92	16:00	23.27	06:00	8.65	27.86

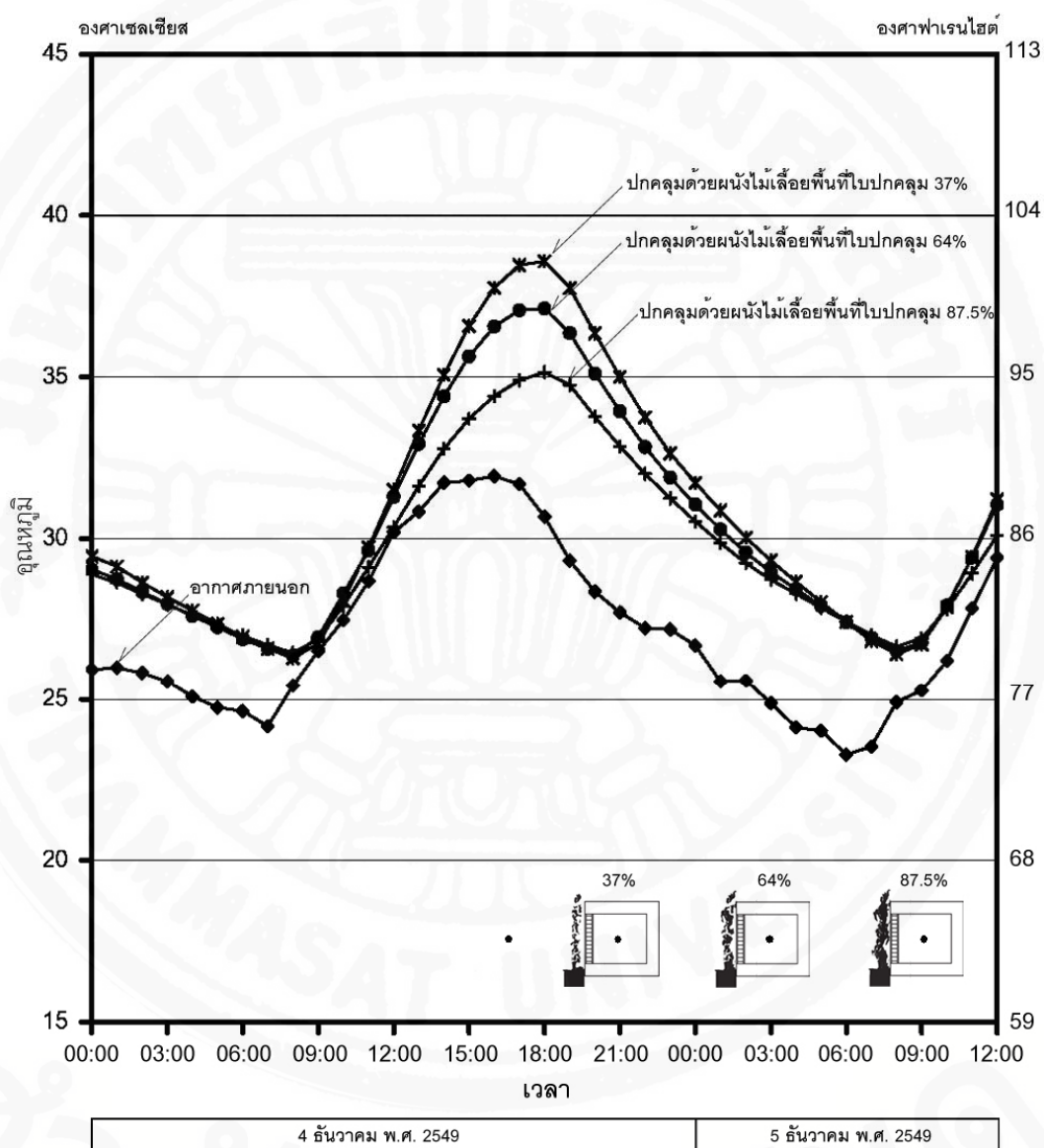
จากภาพที่ 4.4 และตารางที่ 4.5 พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% ส่งผลให้อุณหภูมิบริเวณผิวภายนอกในช่วงอุณหภูมิสูงสุดมีอุณหภูมิต่ำกว่าการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% และ 64% ที่ 5.16 และ 2.92 องศาเซลเซียส ตามลำดับ ซึ่งในการห้วงเวลาการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% สามารถห้วงเวลาได้นานที่สุด ซึ่งห้วงเวลาได้ 2 ชั่วโมง และมีอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งวันต่ำสุด แต่ในการคายความร้อนในเวลากลางคืน พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% ส่งผลให้มีการคายความร้อนน้อยที่สุด เนื่องจากผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุมมากจะขัดขวางการคายความร้อนออกด้วยการแผ่รังสีและการพาความร้อน

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า ผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% มีพื้นที่ใบปกคลุมน้อยกว่าผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 64% อยู่ 27% ส่งผลให้สามารถลดการดูดซับความร้อนได้ต่ำกว่า 2.24 องศาเซลเซียส และผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 64% มีพื้นที่ใบปกคลุมน้อยกว่าผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% อยู่ 23.5% ส่งผลให้สามารถลดการถ่ายเทความร้อนได้น้อยกว่า 2.92 องศาเซลเซียส สรุปได้ว่า ผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมมากขึ้น ส่งผลให้มีประสิทธิภาพการลดการดูดซับความร้อนมากขึ้น เนื่องจากคุณสมบัติของพืชพันธุ์โดยอาศัยพุ่มใบในการลดผลกระทบจากการแผ่รังสีความร้อนจากดวงอาทิตย์ และการคายน้ำที่ช่วยลดอุณหภูมิอากาศ

เมื่อสามารถลดการดูดซับความร้อนบริเวณพื้นผิวผนัง จะส่งผลให้สามารถลดปริมาณความร้อนที่ถ่ายเทเข้าสู่ภายใน ดังภาพที่ 4.5 และตารางที่ 4.6

ภาพที่ 4.5

อุณหภูมิอากาศภายในของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย
ที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% 64% และ 87.5%

- อุณหภูมิอากาศภายนอก
- *— อุณหภูมิภายในกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 37%
- อุณหภูมิภายในกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 64%
- +— อุณหภูมิภายในกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 87.5%

ตารางที่ 4.6

อุณหภูมิอากาศภายในของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย
ที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% 64% และ 87.5%

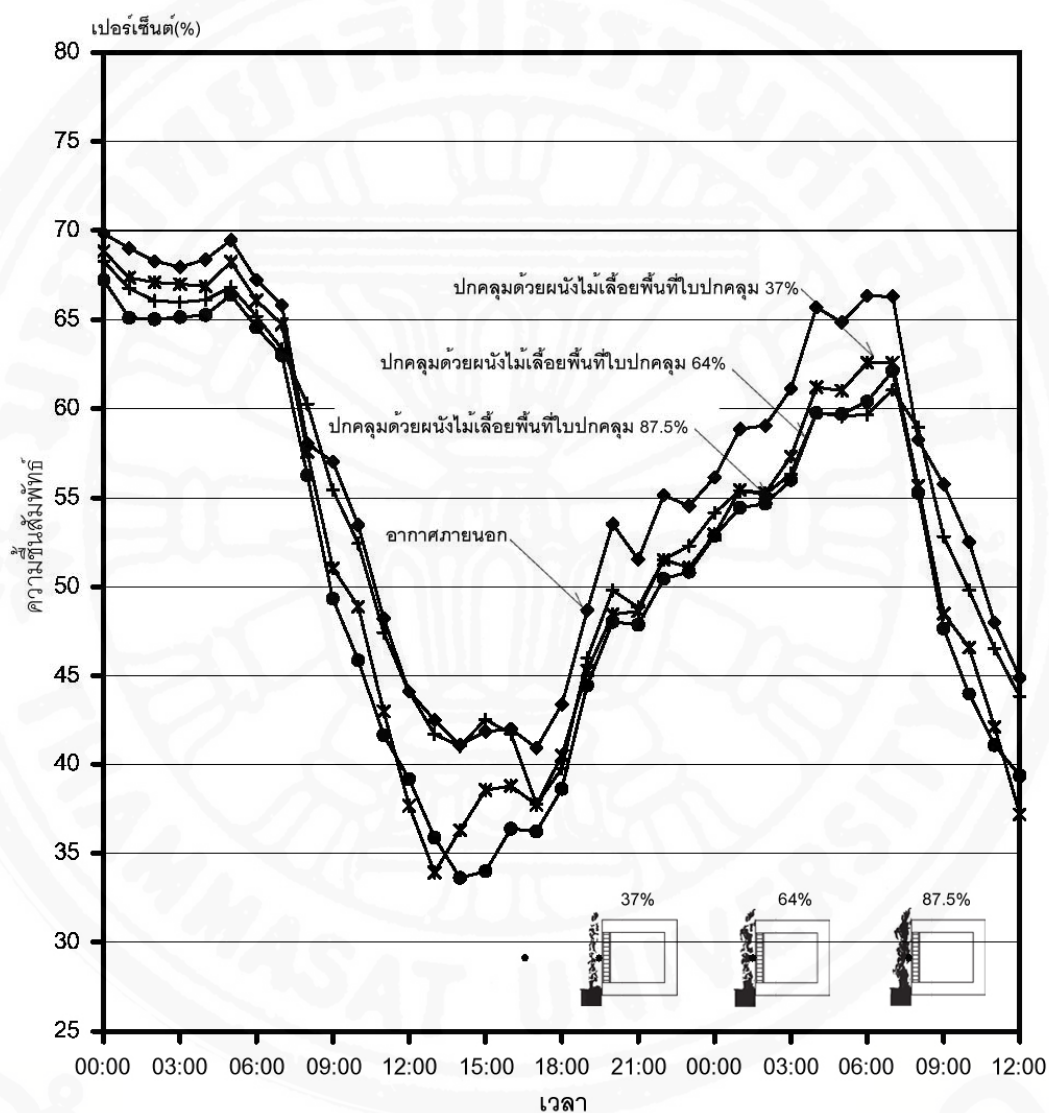
ชุดข้อมูล	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)					
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าการแกว่ง (สูงสุด-ต่ำสุด)	ค่าเฉลี่ยทั้งวัน
พื้นที่ใบปกคลุม 37%	38.58	18:00	26.41	08:00	12.28	31.73
พื้นที่ใบปกคลุม 64%	37.12	18:00	26.52	08:00	10.75	31.19
พื้นที่ใบปกคลุม 87.5%	35.14	18:00	26.65	08:00	8.68	30.42
อากาศภายนอก	31.92	16:00	23.27	06:00	8.65	27.86

จากภาพที่ 4.5 และตารางที่ 4.6 พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% ส่งผลให้อุณหภูมิอากาศภายในกล่องทดลองในช่วงอุณหภูมิสูงสุดมีอุณหภูมิต่ำกว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% และ 64% ที่ 3.44 และ 1.98 องศาเซลเซียส ตามลำดับ ซึ่งในการห้วงเวลาสามารถห้วงเวลาได้เท่ากันที่ 2 ชั่วโมง ส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยทั้งวัน พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% มีอุณหภูมิต่ำสุด ทำให้มีประสิทธิภาพในการลดการถ่ายเทความร้อนได้ดีที่สุด แต่ในการคายความร้อนในช่วงเวลากลางคืน พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% ส่งผลให้มีการคายความร้อนน้อยที่สุด

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า ผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% มีพื้นที่ใบปกคลุมน้อยกว่าผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 64% อยู่ 27% ส่งผลให้สามารถลดการถ่ายเทความร้อนได้น้อยกว่า 1.46 องศาเซลเซียส และผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 64% มีพื้นที่ใบปกคลุมน้อยกว่าผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% อยู่ 23.5% ส่งผลให้สามารถลดการถ่ายเทความร้อนได้น้อยกว่า 1.98 องศาเซลเซียส สรุปได้ว่า ผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมมากขึ้น ส่งผลให้มีประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนมากขึ้น เนื่องจากคุณสมบัติของพืชพันธุ์โดยอาศัยพุ่มใบในการลดผลกระทบจากการแผ่รังสีความร้อนจากดวงอาทิตย์ และการคายน้ำที่ช่วยลดอุณหภูมิอากาศบริเวณผิวผนังภายนอก จากการที่ผนังไม้เลื้อยช่วยลดอุณหภูมิอากาศโดยอาศัยการคายน้ำ ส่งผลต่อระดับความชื้นในอากาศของกล่องทดลอง ซึ่งผลการเก็บข้อมูลความชื้น ดังภาพที่ 4.6-4.7 และตารางที่ 4.7-4.8

ภาพที่ 4.6

ความชื้นสัมพัทธ์ผิวภายนอกของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย
ที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% 64% และ 87.5%

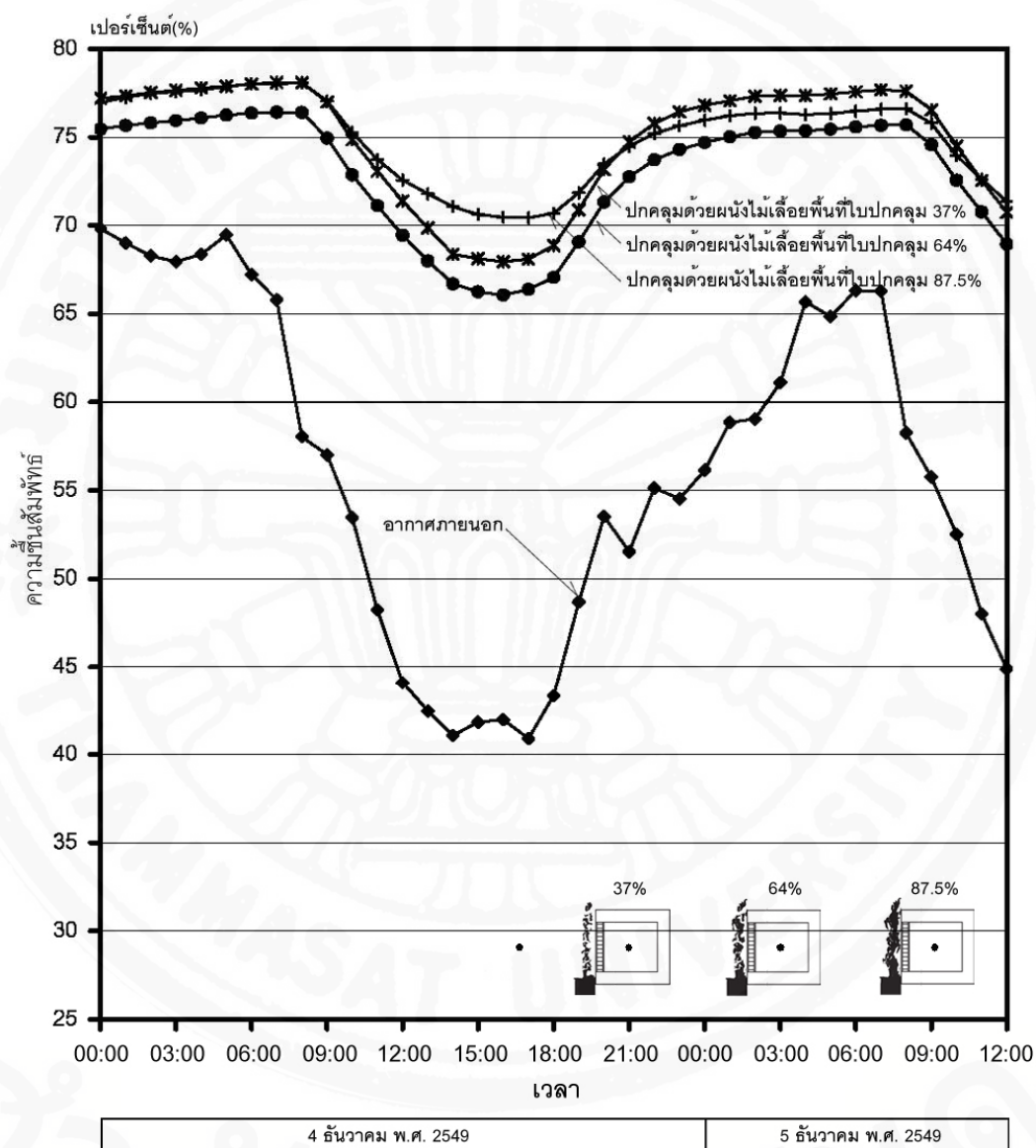

4 ธันวาคม พ.ศ. 2549	5 ธันวาคม พ.ศ. 2549

- ความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายนอก
- *— ความชื้นสัมพัทธ์อากาศที่ผิวภายนอกกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 37%
- ความชื้นสัมพัทธ์อากาศที่ผิวภายนอกกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 64%
- +— ความชื้นสัมพัทธ์อากาศที่ผิวภายนอกกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 87.5%

ภาพที่ 4.7

ความชื้นสัมพัทธ์ภายในของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย
ที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% 64% และ 87.5%

- ความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายนอก
- *— ความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายในกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 37%
- ความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายในกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 64%
- +— ความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายในกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 87.5%

ตารางที่ 4.7

ความชื้นสัมพัทธ์ผิวภายนอกของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย
ที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% 64% และ 87.5%

ชุดข้อมูล	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)					ปริมาณไอน้ำในอากาศ กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง)	
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน
พื้นที่ใบปกคลุม 37%	68.24	05:00	33.90	13:00	51.87	18.0	15.0
พื้นที่ใบปกคลุม 64%	66.37	05:00	33.60	14:00	50.42	16.0	14.0
พื้นที่ใบปกคลุม 87.5%	66.83	05:00	37.75	17:00	53.37	15.5	14.0
อากาศภายนอก	69.46	05:00	40.89	17:00	55.07	12.5	12.0

ตารางที่ 4.8

ความชื้นสัมพัทธ์ภายในของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย
ที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% 64% และ 87.5%

ชุดข้อมูล	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)					ปริมาณไอน้ำในอากาศ กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง)	
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน
พื้นที่ใบปกคลุม 37%	78.10	07:00	67.95	16:00	74.09	30.5	21.5
พื้นที่ใบปกคลุม 64%	76.41	07:00	66.06	16:00	70.26	27.5	20.5
พื้นที่ใบปกคลุม 87.5%	78.07	07:00	70.43	17:00	74.72	26.0	20.0
อากาศภายนอก	69.46	05:00	40.89	17:00	55.07	12.5	12.0

จากภาพที่ 4.6 และตารางที่ 4.7 พบว่า ค่าความชื้นสัมพัทธ์ผิวภายนอกของทั้ง 3 กล่อง ต่ำกว่าความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายนอก โดยที่ช่วงเวลา 09:00-18:00 น. ค่าความชื้นสัมพัทธ์เพิ่มสูงขึ้นจนใกล้เคียงความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายนอก สาเหตุมาจากการคายน้ำจากพืช

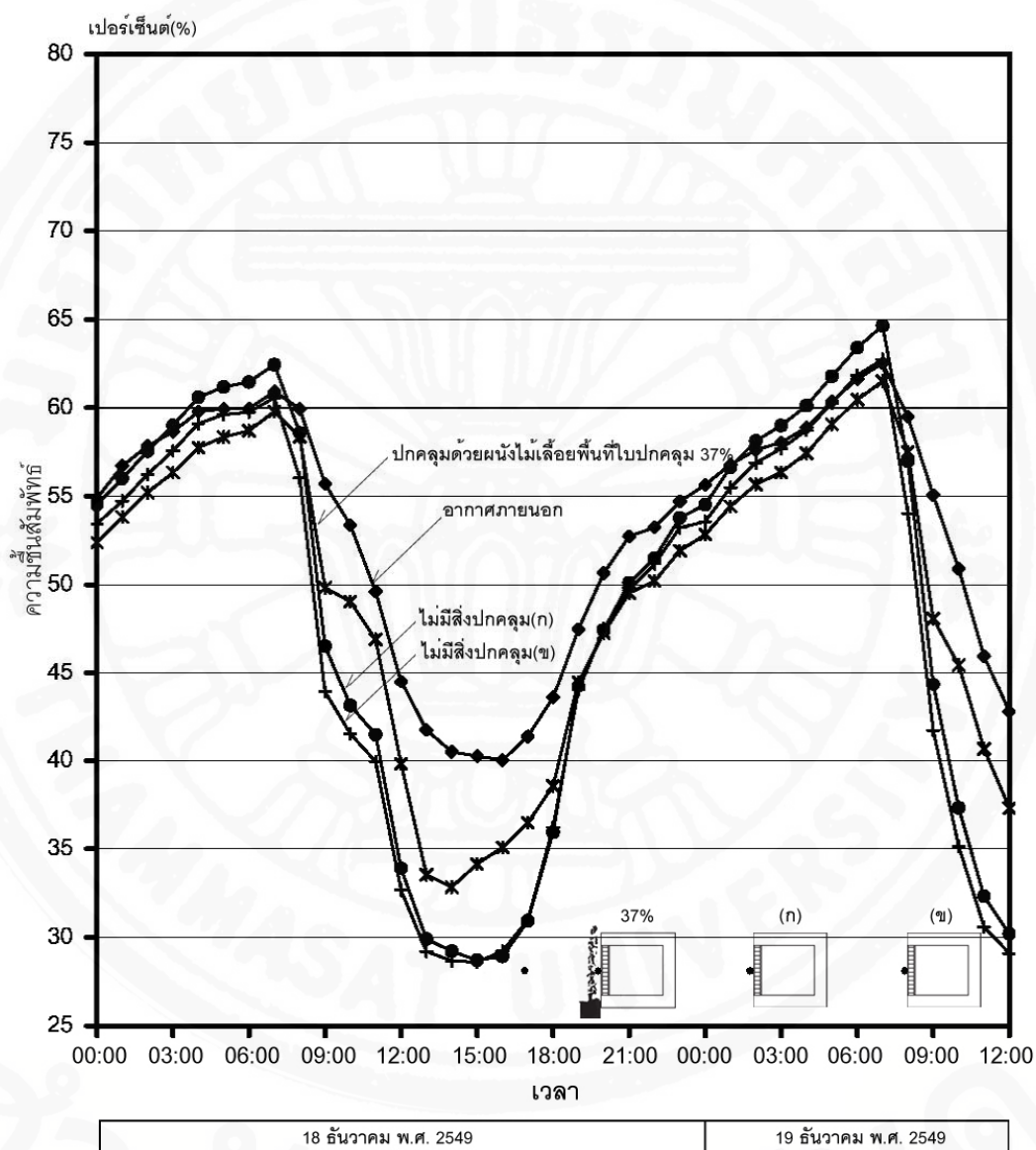
โดยในช่วงเวลากลางวัน พบว่า ผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% ส่งผลให้มีความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด ซึ่งเป็นผลจากการคายน้ำของพืช และมีค่าความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยทั้งวัน สูงสุด ในช่วงเวลากลางคืน พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 37% ส่งผลให้มีความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด 68.24% และมีปริมาณไอน้ำในอากาศสูงสุดที่ 18.0 กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง) ในช่วงเวลา 18:00 น. ในกรณีการเกิดเชื้อราบนผนัง พบว่า สภาพอากาศที่เหมาะสมในการเกิดเชื้อราบนผนัง ที่อุณหภูมิ 20-40 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์มากกว่า 60% (ASHRAE, 1999) ซึ่งจากการทดลอง พบว่า จำนวนชั่วโมงที่สภาวะเหมาะสมสำหรับการเกิดเชื้อราบนผนัง เป็นเวลา 5 ชั่วโมง และอยู่ในช่วงเวลา 03:00-08:00 น. จากข้อมูลปริมาณไอน้ำในอากาศพบว่า ทั้ง 3 กล่องมีปริมาณไอน้ำแตกต่างกันในช่วงเวลา 12:00-00:00 น. ช่วงเวลาที่ปริมาณไอน้ำในอากาศสูงสุดคือ 18:00 น.

จากภาพที่ 4.7 และตารางที่ 4.8 พบว่า โดยค่าความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายในกล่องทดลองของทั้ง 3 กล่องสูงกว่าความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายนอก และช่วงเวลาที่ปริมาณไอน้ำในอากาศสูงสุดคือ 18:00 น. โดยที่ในช่วงเวลากลางวันผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% ส่งผลให้มีความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยสูงสุด เป็นผลจากการคายน้ำของพืช แต่การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 37% ส่งผลให้มีความชื้นสัมพัทธ์ในช่วงเวลากลางคืนสูงสุดที่ 78.10% และมีปริมาณไอน้ำในอากาศสูงสุดที่ 30.5 กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง) เวลา 18:00 น. จากผลการทดลอง พบว่า ในช่วงเวลากลางวันสอดคล้องกับสมมติฐานว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุมมาก ส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธ์สูงกว่าการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุมน้อย ซึ่งในช่วงเวลากลางคืน ผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมน้อย ส่งผลให้มีความชื้นสัมพัทธ์สูงกว่าผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมมาก จากการวิเคราะห์ พบว่า ผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมน้อยอากาศสามารถไหลผ่านบริเวณผิวภายนอกได้มากกว่าผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมมาก จากข้อมูลเบื้องต้นสามารถสรุปได้ว่า การคายน้ำของพืชส่งผลต่อค่าความชื้นสัมพัทธ์ในช่วงเวลากลางวันเท่านั้น

ซึ่งผลการทดลองข้างต้นต้องมีการทดสอบเพิ่มเติม เพื่อที่จะสรุปว่าความชื้นในอากาศส่งผลให้เกิดค่าความชื้นสัมพัทธ์ที่สูงขึ้นในช่วงเวลากลางคืน จึงทำการทดลองเปรียบเทียบระดับความชื้นระหว่างการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 37% กับผนังจำลองที่ไม่มีสิ่งปกคลุม และได้ผลการทดลอง ดังภาพที่ 4.8-4.9 และตารางที่ 4.9-4.10

ภาพที่ 4.8

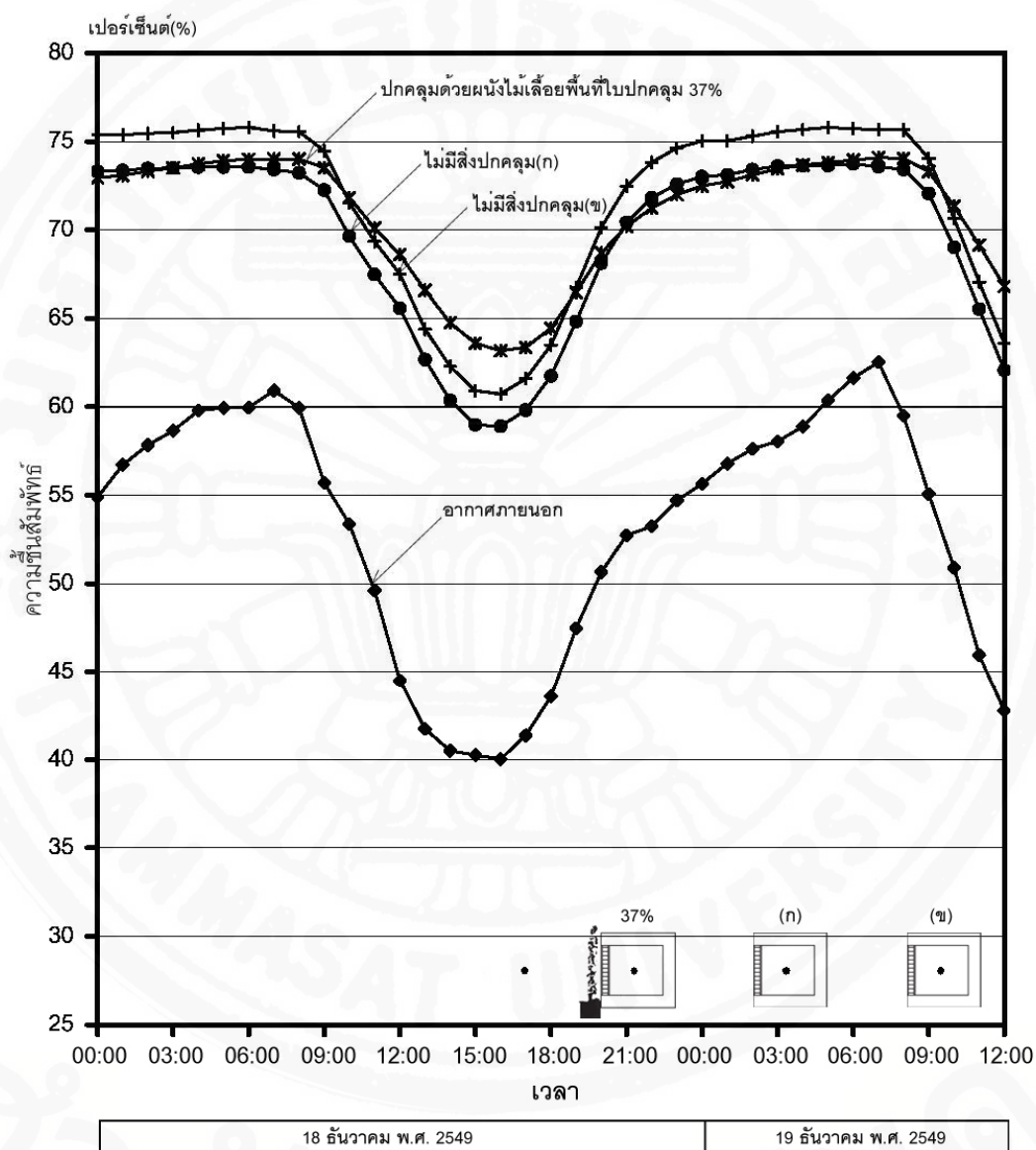
ความชื้นสัมพัทธ์ผิวภายนอกของการทดลองเพิ่มเติม เพื่อตรวจสอบค่าความชื้นสัมพัทธ์ภายใน
กล่องทดลองระหว่างการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยกับผนังจำลองที่ไม่มีสิ่งปกคลุม

- ◆ ความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายนอก
- ✱ ความชื้นสัมพัทธ์อากาศที่ผิวภายนอกกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 37%
- ความชื้นสัมพัทธ์อากาศที่ผิวภายนอกกล่องที่ไม่มีสิ่งปกคลุม(ก)
- + ความชื้นสัมพัทธ์อากาศที่ผิวภายนอกกล่องที่ไม่มีสิ่งปกคลุม(ข)

ภาพที่ 4.9

ความชื้นสัมพัทธ์ภายในกล่องทดลองของการทดลองเพิ่มเติม เพื่อตรวจสอบค่าความชื้นสัมพัทธ์ภายในกล่องทดลองระหว่างการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยกับผนังจำลองที่ไม่มีสิ่งปกคลุม

- ◆ ความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายนอก
- * ความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายในกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ไปปกคลุม 37%
- ความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายในกล่องที่ไม่มีสิ่งปกคลุม(ก)
- + ความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายในกล่องที่ไม่มีสิ่งปกคลุม(ข)

ตารางที่ 4.9

ความชื้นสัมพัทธ์ผิวภายนอกของการทดลองเพิ่มเติม เพื่อตรวจสอบค่าความชื้นสัมพัทธ์ภายใน
กล่องทดลองระหว่างการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยกับผนังจำลองที่ไม่มีสิ่งปกคลุม

ชุดข้อมูล	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)					ปริมาณไอน้ำในอากาศ กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง)	
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน
พื้นที่ใบปกคลุม 37%	61.50	07:00	32.83	14:00	47.93	14.0	11.0
ไม่มีสิ่งปกคลุม (ก)	64.64	07:00	28.70	15:00	46.95	16.5	11.5
ไม่มีสิ่งปกคลุม (ข)	62.72	07:00	28.60	15:00	45.98	17.0	11.5
อากาศภายนอก	62.52	07:00	40.02	16:00	51.58	10.0	9.0

ตารางที่ 4.10

ความชื้นสัมพัทธ์ภายในกล่องทดลองของการทดลองเพิ่มเติม เพื่อตรวจสอบค่าความชื้นสัมพัทธ์
ภายในทดลองกล่องระหว่างการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยกับผนังจำลองที่ไม่มีสิ่งปกคลุม

ชุดข้อมูล	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)					ปริมาณไอน้ำในอากาศ กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง)	
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน
พื้นที่ใบปกคลุม 37%	74.09	07:00	63.16	16:00	70.04	22.5	15.5
ไม่มีสิ่งปกคลุม (ก)	73.74	06:00	58.89	16:00	68.58	28.0	17.0
ไม่มีสิ่งปกคลุม (ข)	75.59	05:00	60.73	16:00	70.58	29.0	17.5
อากาศภายนอก	62.52	07:00	40.02	16:00	51.58	10.0	9.0

จากภาพที่ 4.8 และตารางที่ 4.9 พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย 37% มีค่าความชื้นสัมพัทธ์ในช่วงเวลากลางวันสูงสุด และมีค่าความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดในช่วงเวลากลางคืน โดยที่ปริมาณไอน้ำในอากาศสูงสุด และปริมาณไอน้ำในอากาศโดยเฉลี่ยทั้งวัน จะต่ำกว่าผนังที่ไม่มีสิ่งปกคลุม และจากภาพที่ 4.9 และตารางที่ 4.10 พบว่า มีลักษณะเดียวกันกับข้อมูลบริเวณผิวภายนอก ซึ่งผลการทดลองสอดคล้องกับการทดลองข้างต้นว่า ในช่วงเวลากลางวันการคายน้ำของพืชส่งผลต่อค่าความชื้นสัมพัทธ์ และในช่วงเวลากลางคืนความชื้นในอากาศจะส่งผลต่อค่าความชื้นสัมพัทธ์ สรุปได้ว่าความชื้นในอากาศส่งผลให้เกิดค่าความชื้นสัมพัทธ์ที่สูงขึ้นในช่วงเวลากลางคืน

จากการทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนของผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุมต่างกัน สรุปว่า

1. การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% มีประสิทธิภาพในการลดการถ่ายเทความร้อนมากที่สุด
2. ผนังไม้เลื้อยช่วยในการลดการดูดซับความร้อนที่ผิวภายนอก ซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ช่วยให้มีการถ่ายเทความร้อนเข้าสู่ภายในน้อยลง
3. ประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนแปรผันตามพื้นที่ใบปกคลุมของผนังไม้เลื้อย
4. การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% ส่งผลให้มีค่าความชื้นสัมพัทธ์ในช่วงเวลากลางวันสูงสุด ทั้งผิวภายนอกและอากาศภายในกล่องทดลอง
5. ค่าความชื้นสัมพัทธ์แปรผันตามพื้นที่ใบปกคลุมของผนังไม้เลื้อยในช่วงเวลากลางวัน
6. ค่าความชื้นสัมพัทธ์แปรผันตามความชื้นในอากาศมากกว่าความชื้นจากผนังไม้เลื้อยในช่วงเวลากลางคืน
7. ผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุมมาก จะช่วยป้องกันความชื้นในอากาศในช่วงเวลากลางคืน

จากการทดลองนี้ผลที่ได้คือ การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% มีประสิทธิภาพสูงสุดในการลดการถ่ายเทความร้อน ซึ่งอยู่ในช่วงพื้นที่ใบปกคลุม 85-95% และระดับพื้นที่ใบปกคลุมดังกล่าว มีความเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนและระดับความชื้นที่เกิดขึ้นจากการติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่มีการเว้นระยะห่างต่างกัน

4.4 การทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนและระดับความชื้นที่เกิดขึ้นจากการติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่มีการเว้นระยะห่างต่างกัน

การทดลองนี้ได้ทำการทดสอบการติดตั้งผนังไม้เลื้อยห่างจากผนังจำลอง 3 ระดับ คือ 0 15 และ 30 เซนติเมตร นำมาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนและระดับความชื้นที่เกิดขึ้นจากการติดตั้งผนังไม้เลื้อย โดยมีสมมติฐานด้านอุณหภูมิว่า ผนังไม้เลื้อยที่มีการติดตั้งระยะห่างน้อย สามารถลดการถ่ายเทความร้อนได้มากกว่าผนังไม้เลื้อยที่มีการติดตั้งระยะห่างมาก และสมมติฐานด้านความชื้นว่า ผนังไม้เลื้อยที่มีการติดตั้งระยะห่างน้อยส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธ์สูงกว่าผนังไม้เลื้อยที่มีการติดตั้งระยะห่างมาก โดยที่ผนังไม้เลื้อยทั้ง 3 ชุด มีพื้นที่ใบปกคลุมที่ระดับ 85-95% จำนวนชั้นใบประมาณ 2-3 ชั้น และความหนาของพุ่มใบประมาณ 15-20 เซนติเมตร การทดลองได้ทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 6-10 มกราคม พ.ศ. 2550 โดยที่ผลการทดลองได้ทำการสรุปและวิเคราะห์ผลการทดลองในการทดลองวันที่ 9-10 มกราคม พ.ศ. 2550 ได้มีการเก็บข้อมูลอ้างอิงสภาพอากาศและค่าการแผ่รังสีดวงอาทิตย์ ดังนี้

1. อุณหภูมิภายนอกสูงสุด 28.45 องศาเซลเซียส เวลา 17:00 น. ต่ำสุด 20.70 องศาเซลเซียส เวลา 08:00 น. อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งวัน 24.53 องศาเซลเซียส
2. ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด 57.88% เวลา 07:00 น. ต่ำสุด 39.14% เวลา 16:00 น. ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดทั้งวัน 49.19%
3. ค่าการแผ่รังสีดวงอาทิตย์สูงสุด 555.36 วัตต์ต่อตารางเมตร เวลา 13:10 น.

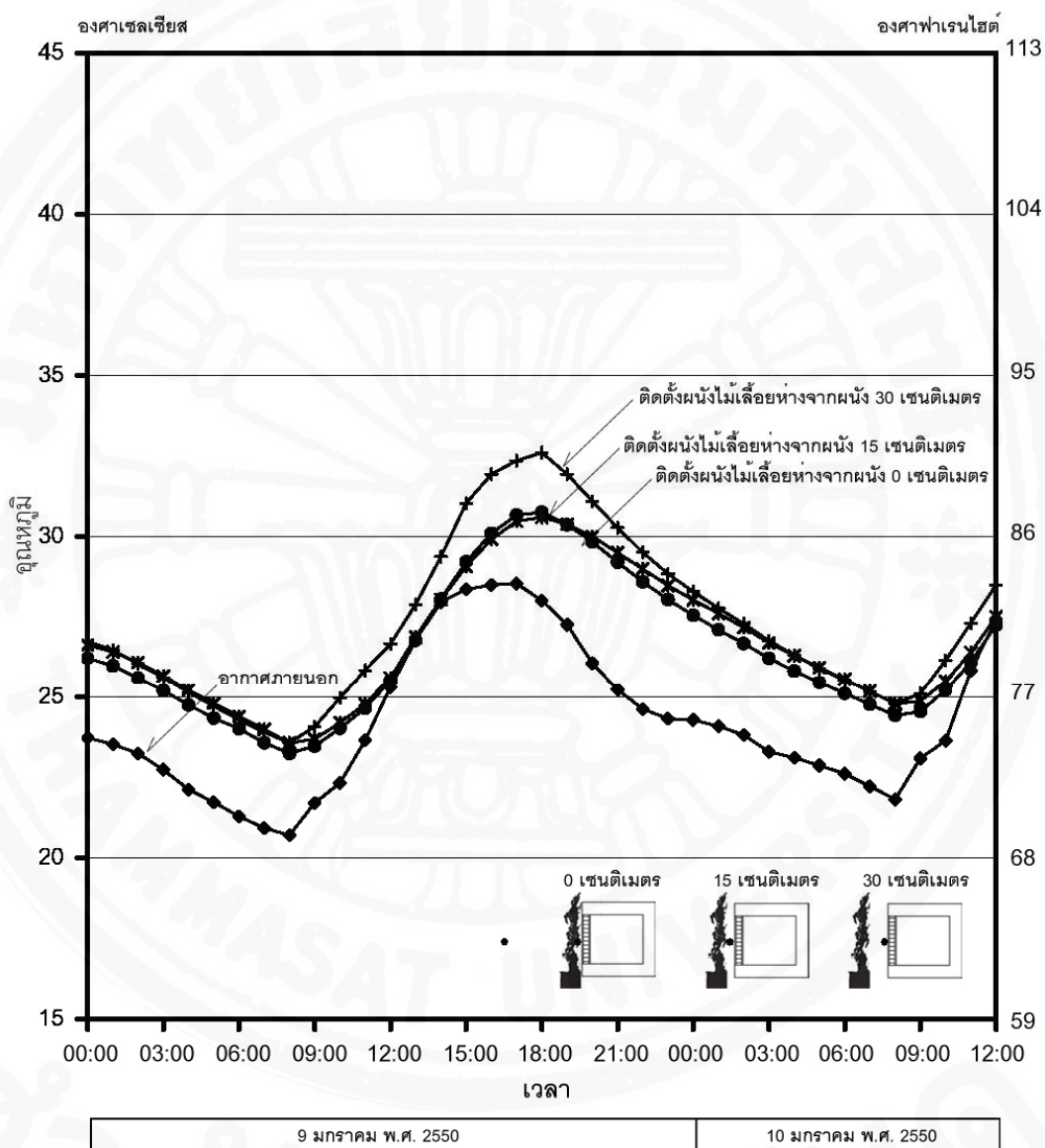
ภาพที่ 4.10

การติดตั้งกล่องทดลอง เพื่อทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนและระดับความชื้นที่เกิดขึ้นจากการติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่มีการเว้นระยะห่างต่างกัน

ภาพที่ 4.11

อุณหภูมิผิวภายนอกของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ติดตั้งผนังไม้ฉนวน
ที่มีการเว้นระยะต่างกันที่ 0 15 และ 30 เซนติเมตร

- ◆— อุณหภูมิอากาศภายนอก
- *— อุณหภูมิผิวภายนอกกล่องที่ติดตั้งผนังไม้ฉนวนห่างจากผนัง 0 เซนติเมตร
- อุณหภูมิผิวภายนอกกล่องที่ติดตั้งผนังไม้ฉนวนห่างจากผนัง 15 เซนติเมตร
- +— อุณหภูมิผิวภายนอกกล่องที่ติดตั้งผนังไม้ฉนวนห่างจากผนัง 30 เซนติเมตร

ตารางที่ 4.11

อุณหภูมิผิวภายนอกของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อย
ที่มีการเว้นระยะต่างกันที่ 0 15 และ 30 เซนติเมตร

ชุดข้อมูล	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)					
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าการแกว่ง (สูงสุด-ต่ำสุด)	ค่าเฉลี่ยทั้งวัน
ติดตั้งที่ 0 เซนติเมตร	30.60	18:00	23.56	08:00	7.04	26.97
ติดตั้งที่ 15 เซนติเมตร	30.75	18:00	23.24	08:00	7.51	26.76
ติดตั้งที่ 30 เซนติเมตร	32.60	18:00	23.57	08:00	9.03	27.70
อากาศภายนอก	28.54	17:00	20.70	08:00	7.83	24.53

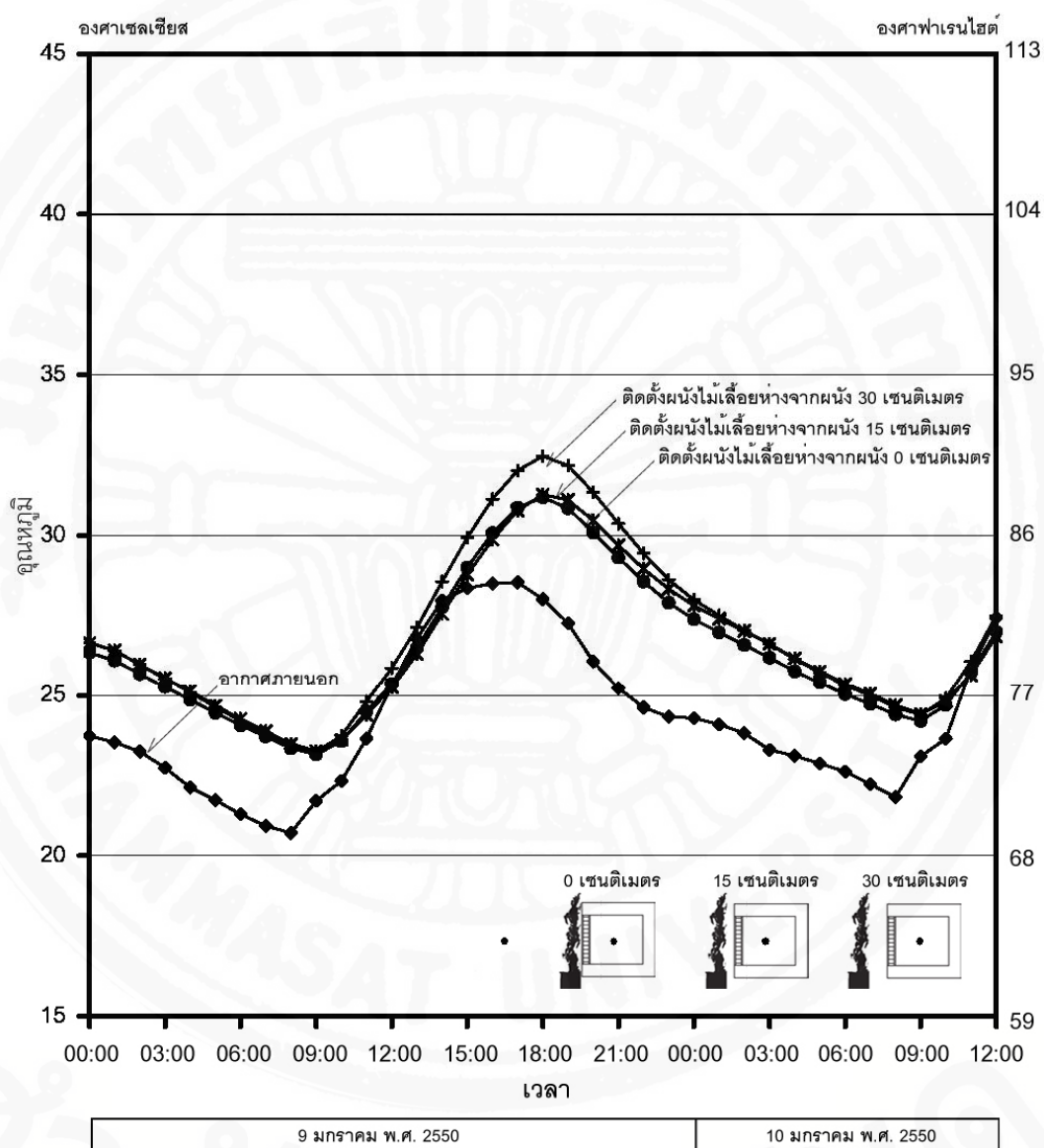
จากภาพที่ 4.11 และตารางที่ 4.11 พบว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 0 เซนติเมตร ส่งผลให้อุณหภูมิบริเวณผิวภายนอกในช่วงอุณหภูมิสูงสุดมีอุณหภูมิต่ำกว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 15 และ 30 เซนติเมตร ที่อุณหภูมิ 0.15 และ 2.00 องศาเซลเซียส ตามลำดับ เนื่องจาก อากาศที่มีอุณหภูมิสูง และการแผ่รังสีจากดวงอาทิตย์ที่เข้ามาทางช่องว่างที่เกิดจากการติดตั้งที่มีการเว้นระยะห่าง ส่งผลให้เกิดการถ่ายเทความร้อนบริเวณผิวภายนอก ซึ่งในการห้วงเวลาสามารถห้วงเวลาได้เท่ากันที่ 1 ชั่วโมง

นอกจากนั้น การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 15 เซนติเมตร ส่งผลให้อุณหภูมิบริเวณผิวภายนอกเฉลี่ยตลอดทั้งวันต่ำที่สุด แต่การคายความร้อนในเวลากลางคืน พบว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 30 เซนติเมตร ช่วยให้มีการคายความร้อนมากที่สุด เนื่องจากการติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 30 เซนติเมตร มีพื้นที่ที่สามารถให้อากาศไหลผ่านได้มากกว่า จึงช่วยให้มีการระบายความร้อนโดยอาศัยการพาความร้อนได้มากกว่าการติดตั้งผนังไม้เลื้อยชิดกับกล่องทดลอง

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 0 เซนติเมตรสามารถลดการดูดซับความร้อนมากกว่าการติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 15 และ 30 เซนติเมตร ดังนั้นการติดตั้งผนังไม้เลื้อยใกล้กับกล่องทดลองมากขึ้น ส่งผลให้มีประสิทธิภาพการลดการดูดซับความร้อนมากขึ้น ด้วยการลดปริมาณการไหลผ่านของอากาศที่มีอุณหภูมิสูง และผลกระทบจากการแผ่รังสีความร้อนที่เข้ามาทางช่องด้านข้างที่ส่งผลต่อการถ่ายเทความร้อนเข้าสู่ภายใน แต่การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่เว้นระยะห่างจากกล่องทดลองมากจะมีผลต่อการคายความร้อนได้มากในช่วงเวลากลางคืน

ภาพที่ 4.12

อุณหภูมิอากาศภายในของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อย
ที่มีการเว้นระยะต่างกันที่ 0 15 และ 30 เซนติเมตร

- อุณหภูมิอากาศภายนอก
- *— อุณหภูมิภายในกล่องที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อยห่างจากผนัง 0 เซนติเมตร
- อุณหภูมิภายในกล่องที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อยห่างจากผนัง 15 เซนติเมตร
- +— อุณหภูมิภายในกล่องที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อยห่างจากผนัง 30 เซนติเมตร

ตารางที่ 4.12

อุณหภูมิอากาศภายในของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อย
ที่มีการเว้นระยะต่างกันว่า 0 15 และ 30 เซนติเมตร

ชุดข้อมูล	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)					
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าการแกว่ง (สูงสุด-ต่ำสุด)	ค่าเฉลี่ยทั้งวัน
ติดตั้งที่ 0 เซนติเมตร	31.27	18:00	23.26	09:00	8.01	26.90
ติดตั้งที่ 15 เซนติเมตร	31.18	18:00	23.14	09:00	8.03	26.77
ติดตั้งที่ 30 เซนติเมตร	32.46	18:00	23.23	09:00	9.23	27.35
อากาศภายนอก	28.54	17:00	20.70	08:00	7.83	24.53

จากภาพที่ 4.12 และตารางที่ 4.12 พบว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 15 เซนติเมตร ส่งผลให้อุณหภูมิอากาศภายในกล่องทดลองในช่วงอุณหภูมิสูงสุดมีอุณหภูมิต่ำกว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 0 และ 30 เซนติเมตร ที่อุณหภูมิ 0.09 และ 1.28 องศาเซลเซียส ตามลำดับ ซึ่งในการห้วงเวลาสามารถห้วงเวลาได้เท่ากันที่ 1 ชั่วโมง

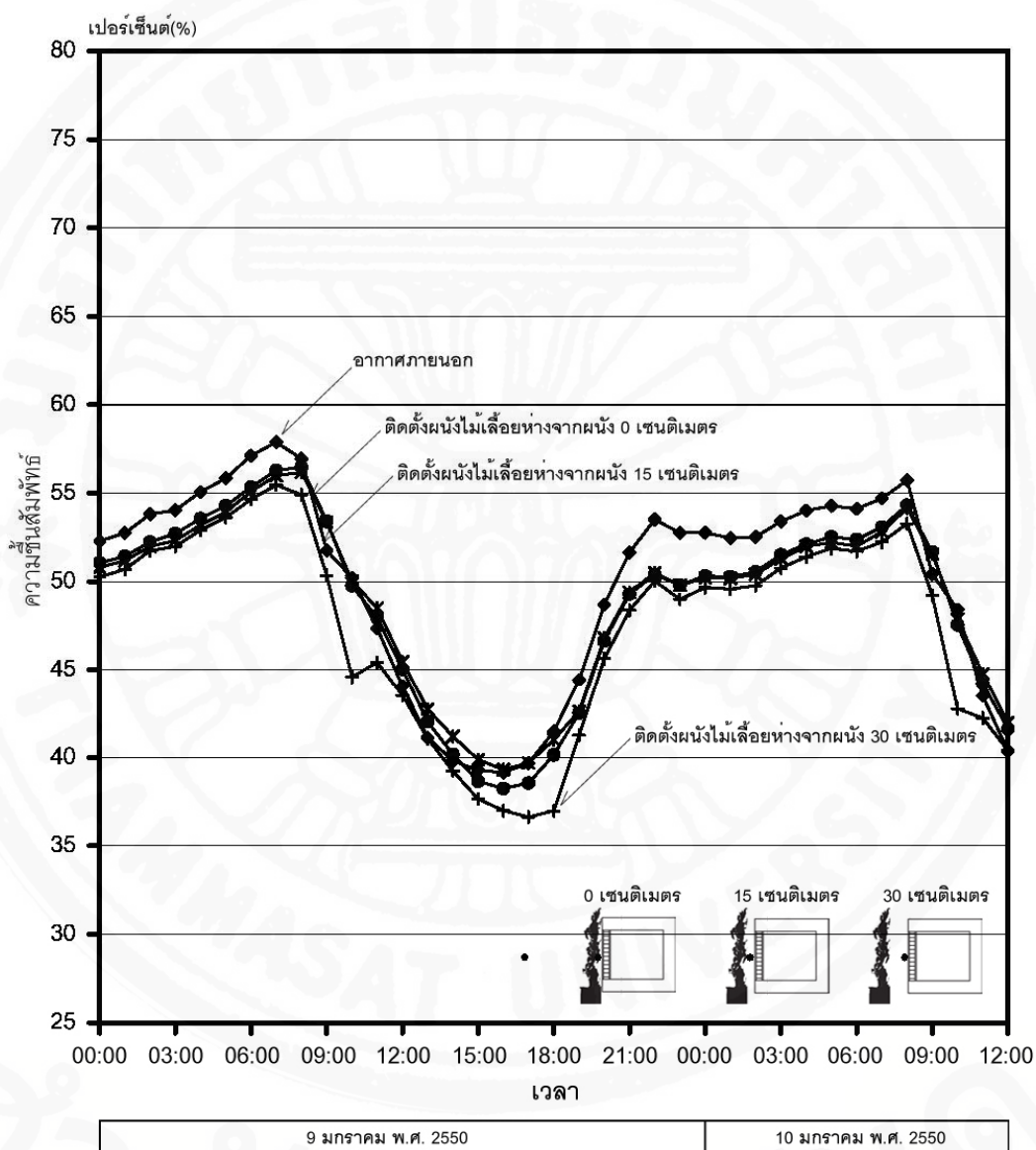
นอกจากนั้น การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 15 เซนติเมตรส่งผลให้อากาศภายในกล่องทดลองมีอุณหภูมิโดยเฉลี่ยต่ำสุด แต่การคายความร้อนในช่วงเวลากลางคืน พบว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 0 เซนติเมตร ส่งผลให้มีการคายความร้อนน้อยที่สุด เนื่องจากมีพื้นที่ให้อากาศไหลผ่านน้อยที่สุด ซึ่งจะช่วยให้การพาความร้อนออกสู่ภายนอก

จากข้อมูลข้างต้นสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า ผนังไม้เลื้อยที่มีการติดตั้งระยะห่างน้อย สามารถลดการถ่ายเทความร้อนได้มากกว่าผนังไม้เลื้อยที่มีการติดตั้งระยะห่างมาก จึงสรุปได้ว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยใกล้กับกล่องทดลองมากขึ้น ส่งผลให้มีประสิทธิภาพในการลดการถ่ายเทความร้อนมากขึ้น เนื่องจาก การมีประสิทธิภาพที่ดีในการช่วยลดการดูดซับความร้อนบริเวณผิวภายนอก แต่ในทางกลับกันการติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่เว้นระยะห่างจากกล่องทดลองมีผลต่อการคายความร้อนในช่วงเวลากลางคืน

นอกจากนี้ ระยะการติดตั้งผนังไม้เลื้อยไม่ได้ส่งผลต่อการถ่ายเทอุณหภูมิเพียงอย่างเดียว แต่ยังส่งผลต่อระดับความชื้นสัมพัทธ์ที่สะสมบริเวณผิวภายนอก และภายในกล่องทดลอง ดังข้อมูลจาก ภาพที่ 4.13-4.14 และตารางที่ 4.13-4.14

ภาพที่ 4.13

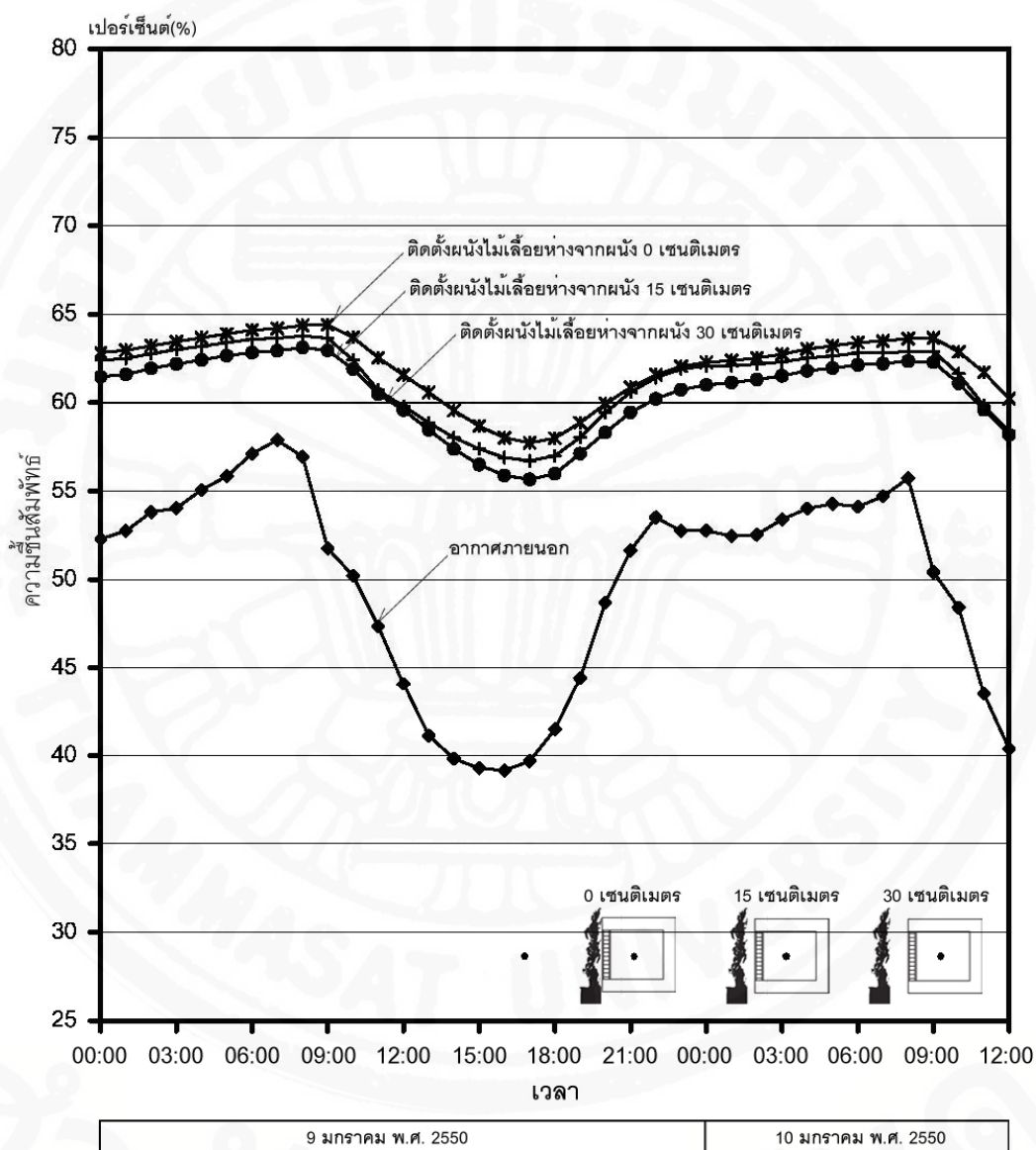
ความชื้นสัมพัทธ์ผิวภายนอกของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อย
ที่มีการเว้นระยะต่างกันที่ 0 15 และ 30 เซนติเมตร

- ◆ ความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายนอก
- * ความชื้นสัมพัทธ์อากาศที่ผิวภายนอกกล่องที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อยห่างจากผนัง 0 เซนติเมตร
- ความชื้นสัมพัทธ์อากาศที่ผิวภายนอกกล่องที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อยห่างจากผนัง 15 เซนติเมตร
- + ความชื้นสัมพัทธ์อากาศที่ผิวภายนอกกล่องที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อยห่างจากผนัง 30 เซนติเมตร

ภาพที่ 4.14

ความชื้นสัมพัทธ์ภายในของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ติดตั้งผนังไม่เลี้ยง
ที่มีการเว้นระยะต่างกันที่ 0 15 และ 30 เซนติเมตร

ตารางที่ 4.13

ความชื้นสัมพัทธ์ผิวภายนอกของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อย

ที่มีการเว้นระยะต่างกันที่ 0 15 และ 30 เซนติเมตร

ชุดข้อมูล	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)					ปริมาณไอน้ำในอากาศ กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง)	
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน
ติดตั้งที่ 0 เซนติเมตร	56.18	08:00	39.31	16:00	48.37	13.0	10.5
ติดตั้งที่ 15 เซนติเมตร	56.47	08:00	38.24	16:00	48.16	12.5	10.5
ติดตั้งที่ 30 เซนติเมตร	55.45	07:00	36.62	17:00	46.78	13.0	10.5
อากาศภายนอก	57.88	07:00	39.14	16:00	49.19	10.5	9.5

ตารางที่ 4.14

ความชื้นสัมพัทธ์ภายในของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ติดตั้งผนังไม้เลื้อย

ที่มีการเว้นระยะต่างกันที่ 0 15 และ 30 เซนติเมตร

ชุดข้อมูล	ความชื้นสัมพัทธ์ (%)					ปริมาณไอน้ำในอากาศ กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง)	
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย ทั้งวัน
ติดตั้งที่ 0 เซนติเมตร	64.40	09:00	57.72	17:00	61.69	17.0	13.5
ติดตั้งที่ 15 เซนติเมตร	63.11	08:00	55.66	17:00	60.07	16.0	13.0
ติดตั้งที่ 30 เซนติเมตร	63.77	08:00	56.71	17:00	60.87	17.5	14.0
อากาศภายนอก	57.88	07:00	39.14	16:00	49.19	10.5	9.5

จากข้อมูลภาพที่ 4.13 และตารางที่ 4.13 พบว่า ค่าความชื้นสัมพัทธ์ผิวภายนอกของทั้ง 3 กล่องต่ำกว่าความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายนอก โดยที่ช่วงเวลา 09:00-18:00 น. ค่าความชื้นสัมพัทธ์เพิ่มสูงขึ้นจนใกล้เคียงความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายนอก สาเหตุมาจากการคายน้ำจากพืช โดยเฉพาะการติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 0 และ 15 เซนติเมตร พบว่า ในช่วงเวลาดังกล่าว ค่าความชื้นสัมพัทธ์สูงกว่าความชื้นสัมพัทธ์อากาศภายนอก

จากการตรวจสอบปริมาณไอน้ำในอากาศ พบว่า บริเวณผิวภายนอกของทั้ง 3 กล่องมีปริมาณไอน้ำในอากาศโดยเฉลี่ยทั้งวันมีปริมาณเท่ากัน และสูงกว่าปริมาณไอน้ำในอากาศโดยเฉลี่ยทั้งวันของอากาศภายนอก โดยที่ช่วงเวลาที่ปริมาณไอน้ำในอากาศสูงสุดคือ 21:00 น. จากค่าความชื้นสัมพัทธ์ในช่วงเวลากลางวันทั้ง 3 กล่อง พบว่า ค่าความชื้นสัมพัทธ์แปรผกผันกับระยะการติดตั้งผนังไม้เลื้อย เนื่องจากการติดตั้งที่ระยะห่างมากขึ้น ส่งผลให้ลมไหลผ่านมากขึ้น ซึ่งช่วยในการถ่ายเทความชื้น แต่ในช่วงเวลากลางคืน พบว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 30 เซนติเมตรมีปริมาณความชื้นสัมพัทธ์เพิ่มขึ้นสูงสุด 18.83% เนื่องจากกลางคืน ความชื้นอากาศภายนอกมีผลมากกว่าความชื้นจากไม้เลื้อย ในกรณีการเกิดเชื้อราบนผนัง พบว่า สภาพอากาศที่เหมาะสมในการเกิดเชื้อราบนผนัง ที่อุณหภูมิ 20-40 องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์มากกว่า 60% (ASHRAE, 1999) ซึ่งจากการทดลอง พบว่า ไม่มีสภาวะที่ทำให้เกิดเชื้อราบนผนัง โดยมีการตั้งข้อสังเกตว่าช่วงเวลาที่ทำการทดลองอากาศภายนอกมีค่าความชื้นต่ำ

จากภาพที่ 4.14 และตารางที่ 4.14 พบว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 0 เซนติเมตร มีค่าความชื้นสัมพัทธ์ภายในกล่องทดลองโดยเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลผิวภายนอกกว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 0 เซนติเมตร ส่งผลให้ผิวภายนอกมีค่าความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยสูงสุด 61.69% และการติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 15 เซนติเมตร มีค่าความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยทั้งวันต่ำกว่าการติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 0 และ 30 เซนติเมตรที่ 1.62% และ 0.82% ตามลำดับ ซึ่งผลการทดลองไม่สอดคล้องกับสมมติฐานว่า ผนังไม้เลื้อยที่มีการติดตั้งระยะห่างน้อยส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธ์สูงกว่าผนังไม้เลื้อยที่มีการติดตั้งระยะห่างมาก

จากการตรวจสอบปริมาณไอน้ำในอากาศ พบว่า ภายในกล่องทดลองของทั้ง 3 กล่องมีปริมาณไอน้ำในอากาศน้ำสูงสุดต่างกันที่ 1-1.5 กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง) และมีปริมาณไอน้ำในอากาศโดยเฉลี่ยทั้งวันต่างกันที่ 0.5-1 กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง) พบว่า มีระดับใกล้เคียงกันมาก เมื่อตรวจสอบจากการทดลองที่ผ่านมาพบว่า มีปริมาณไอน้ำในอากาศน้ำสูงสุดต่างกันที่ 3-7 กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง) จึงสรุปได้ว่าการติดตั้งผนังไม้เลื้อยทั้ง 3 ระดับ ทำให้เกิดระดับความชื้นภายในใกล้เคียงกัน

จากการข้อมูลข้างต้น สรุปผลการทดลองได้ว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะต่างกัน ส่งผลต่อค่าความชื้นสัมพัทธ์บริเวณผิวภายนอกต่างกัน โดยในช่วงเวลากลางวันจะมีค่าความชื้นสัมพัทธ์แปรผกผันกับระยะการติดตั้งผนังไม้เลื้อย และในช่วงเวลากลางคืนมีค่าความชื้นสัมพัทธ์ที่เพิ่มขึ้นและ แปรผันตามกับระยะการติดตั้งผนังไม้เลื้อย เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากความชื้นในอากาศในช่วงเวลากลางคืน และการติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะต่างกัน ส่งผลต่อปริมาณไอน้ำในอากาศโดยเฉลี่ยภายในกล่องทดลองต่างกันที่ 0.5-1 กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง)

จากการทดลองการลดระดับของความชื้นที่เกิดขึ้นจากผนังไม้เลื้อย โดยวิธีการติดตั้งที่มีการเว้นระยะต่างกัน สรุปว่า

1. การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่างน้อย สามารถลดการถ่ายเทความร้อนได้มากกว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่างมาก โดยที่ผนังไม้เลื้อยทั้ง 3 ชุดมีพื้นที่ใบปกคลุมใกล้เคียงกันที่ระดับ 85-95%
2. การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่มีระยะห่างมาก ส่งผลให้มีการคายความร้อนออกได้มากกว่า การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่มีระยะห่างน้อยในช่วงเวลากลางคืน เนื่องจากมีพื้นที่ให้ลมไหลผ่าน ซึ่งช่วยในการระบายความร้อน
3. การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 15 เซนติเมตร ส่งผลให้อุณหภูมิโดยเฉลี่ยภายในกล่องทดลองมีค่าต่ำสุด เนื่องจากในช่วงเวลากลางวันสามารถลดการถ่ายเทความร้อนได้ใกล้เคียง การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 0 เซนติเมตร และในช่วงเวลากลางคืนสามารถคายความร้อนได้มากกว่า
4. ค่าความชื้นสัมพัทธ์บริเวณผิวภายนอกแปรผกผันกับระยะการติดตั้งผนังไม้เลื้อย ในช่วงเวลากลางวัน
5. ความชื้นสัมพัทธ์ที่เพิ่มขึ้นบริเวณผิวภายนอก แปรผันตามกับระยะการติดตั้งผนังไม้เลื้อยในช่วงเวลากลางคืน เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากความชื้นในอากาศในช่วงเวลากลางคืน
6. การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะต่างกัน ส่งผลต่อค่าความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยภายในกล่องทดลองต่างกันที่ 0.5-1 กรัมต่อกิโลกรัม (อากาศแห้ง)

จากการทดลองนี้ผลที่ได้คือ การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะห่าง 15 เซนติเมตร มีพื้นที่ใบปกคลุม 90% และมีความหนาของพุ่มใบที่ 15-20 เซนติเมตร มีประสิทธิภาพสูงสุดในการลดการถ่ายเทความร้อน และส่งผลต่อค่าความชื้นสัมพัทธ์อยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น การติดตั้งผนังไม้เลื้อยที่ระยะ 15 เซนติเมตร มีความเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนระหว่างผนังไม้เลื้อยกับฉนวนป้องกันความร้อนภายนอก

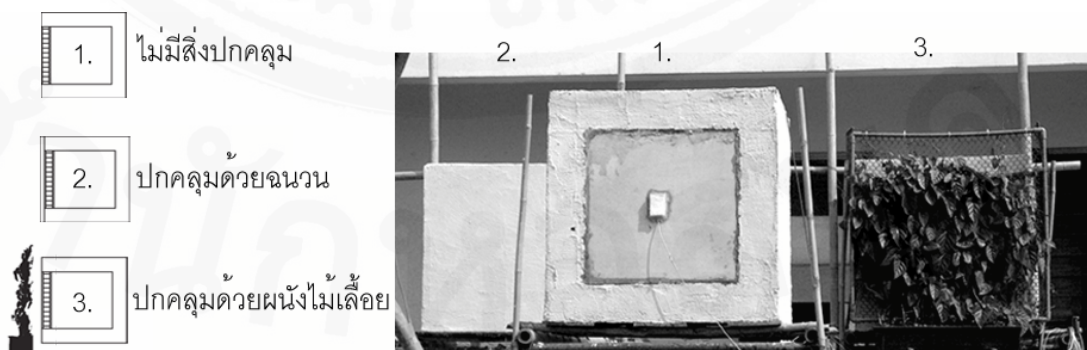
4.5 การทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อน ระหว่างผนังไม้เลื้อยกับฉนวนป้องกันความร้อนภายนอก

การทดลองนี้ได้ทำการทดสอบผนังไม้เลื้อยที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% จำนวนชั้นใบประมาณ 2-3 ชั้น ความหนาของพุ่มใบ 15-20 เซนติเมตร และติดตั้งที่ระยะห่าง 15 เซนติเมตรจากกล่องทดลองกับฉนวนกันความร้อนภายนอก ซึ่งทำจากโฟมโพลีสไตรีน ความหนาแน่น 1 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว ความหนา 2 นิ้ว เพื่อนำมาเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการลดการถ่ายเทความร้อน โดยมีสมมติฐานว่า ฉนวนสามารถลดการถ่ายเทความร้อนได้มากกว่าผนังไม้เลื้อย โดยได้ทำการทดลองตั้งแต่วันที่ 26 กุมภาพันธ์ - 3 มีนาคม พ.ศ. 2550 และทำการสรุปและวิเคราะห์ผลการทดลอง ในการทดลองวันที่ 28 กุมภาพันธ์ - 1 มีนาคม พ.ศ. 2550 ได้มีการเก็บข้อมูลอ้างอิงสภาพอากาศ และการแผ่รังสีของดวงอาทิตย์ ดังนี้

1. อุณหภูมิอากาศภายนอกสูงสุด 33.41 องศาเซลเซียส เวลา 16:00 น. และต่ำสุด 23.49 องศาเซลเซียส เวลา 07:00 น. โดยเฉลี่ยทั้งวัน 28.49 องศาเซลเซียส
2. ความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศสูงสุด 78.37% เวลา 08:00 น. และต่ำสุด 38.48% เวลา 17:00 น.
3. การแผ่รังสีดวงอาทิตย์สูงสุดที่ 651 วัตต์ต่อตารางเมตรเวลา 13:00 น.

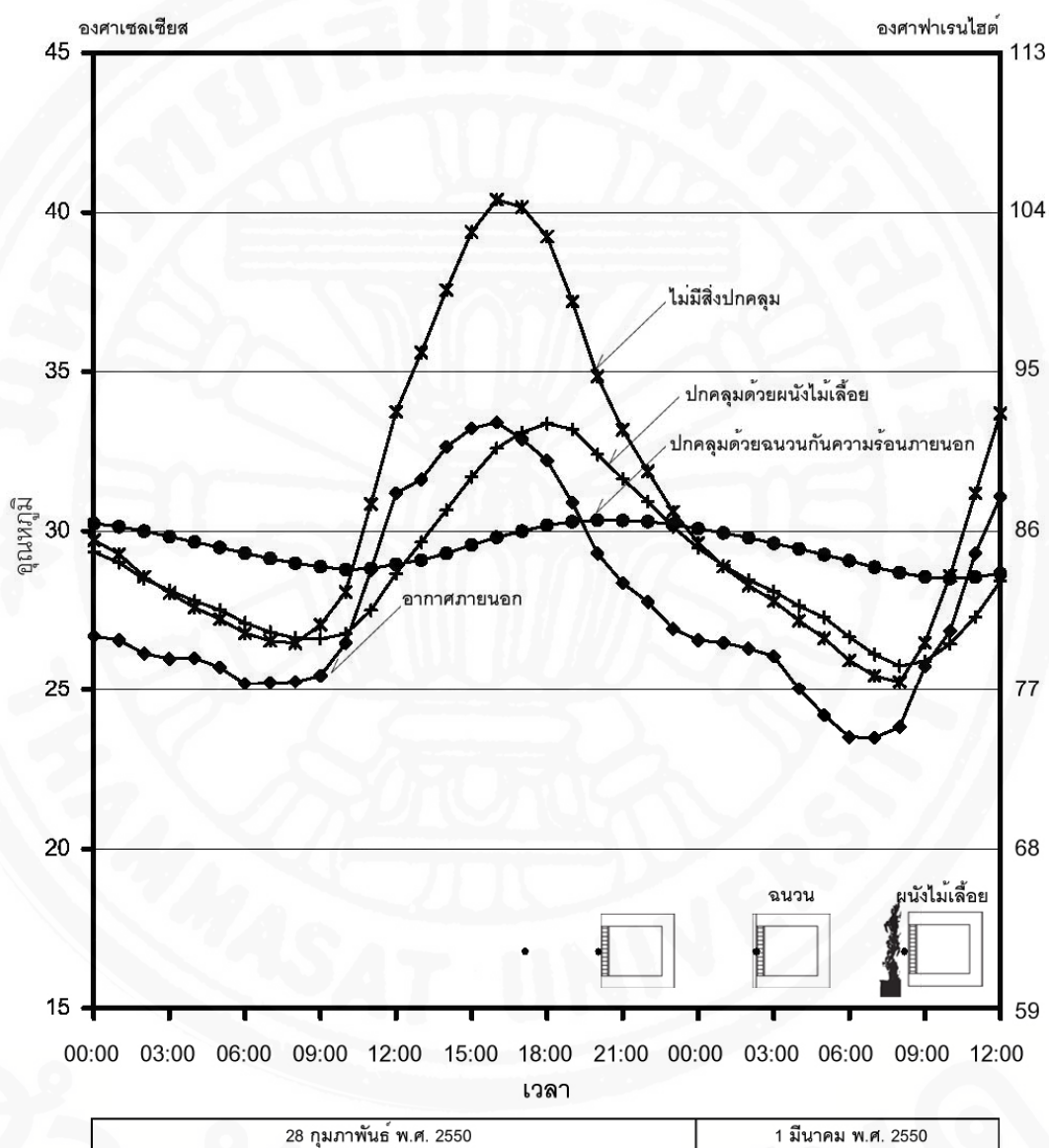
ภาพที่ 4.15

การติดตั้งกล่องทดลองในการทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อน
ระหว่างผนังไม้เลื้อยกับฉนวนป้องกันความร้อนภายนอก

ภาพที่ 4.16

อุณหภูมิผิวภายนอกของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ไม่มีสิ่งปกคลุม
ปกคลุมด้วยฉนวน และปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย

- ◆— อุณหภูมิอากาศภายนอก
- *— อุณหภูมิผิวภายนอกกล่องที่ไม่มีสิ่งปกคลุม
- อุณหภูมิผิวภายนอกกล่องที่ปกคลุมด้วยฉนวนกันความร้อนภายนอก
- +— อุณหภูมิผิวภายนอกกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย

ตารางที่ 4.15

อุณหภูมิผิวภายนอกของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ไม่มีสิ่งปกคลุม
ปกคลุมด้วยฉนวน และปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย

ชุดข้อมูล	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)					
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าการแกว่ง (สูงสุด-ต่ำสุด)	ค่าเฉลี่ยทั้งวัน
ไม่มีสิ่งปกคลุม	40.39	16:00	25.25	08:00	15.14	32.08
ปกคลุมด้วยฉนวน	30.34	20:00	28.51	10:00	1.83	29.65
ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย	33.36	18:00	25.76	08:00	7.60	29.57
อากาศภายนอก	33.41	16:00	23.48	07:00	9.92	28.49

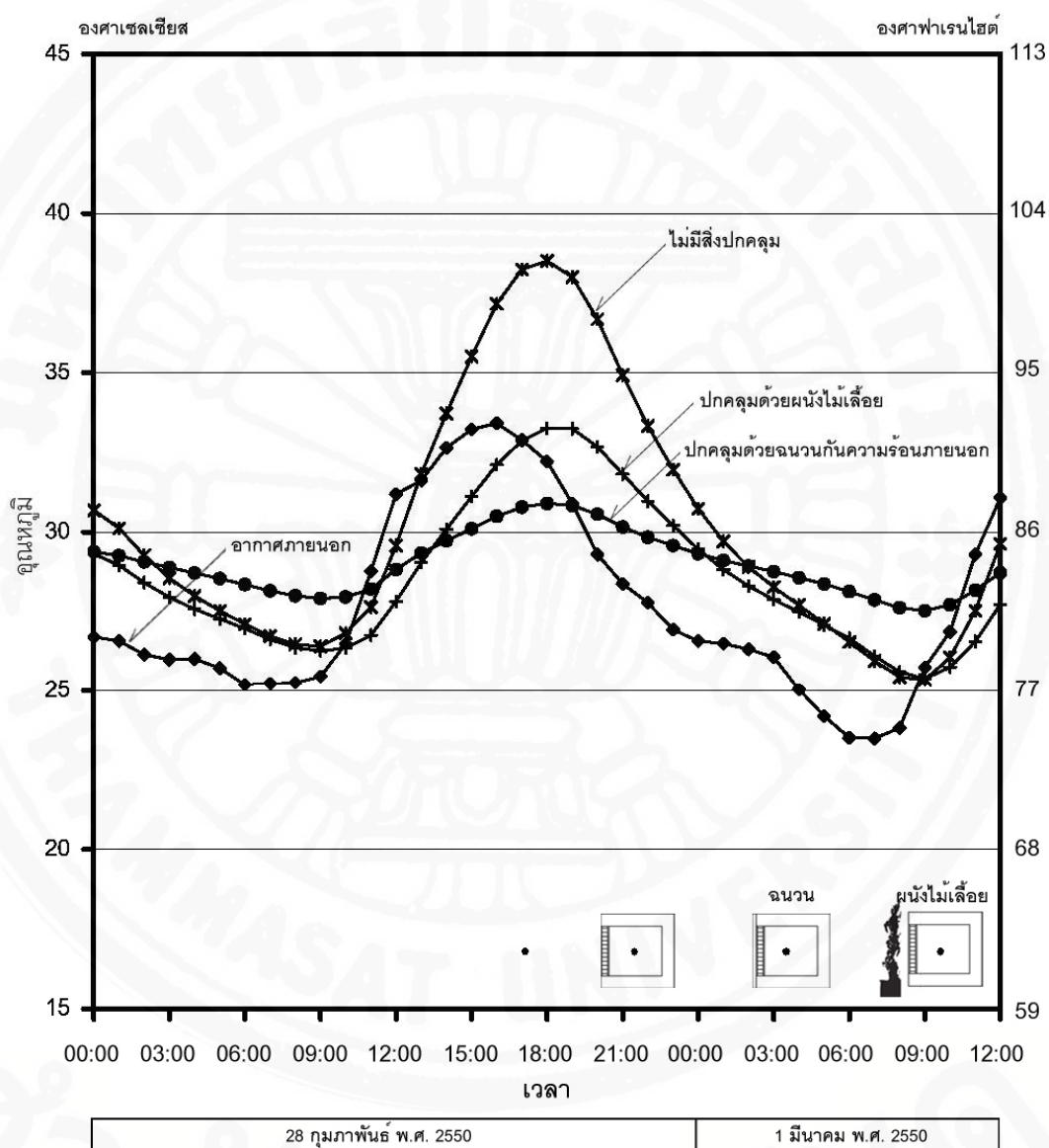
จากภาพที่ 4.16 และตารางที่ 4.15 พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย และการปกคลุมด้วยฉนวน ส่งผลให้อุณหภูมิบริเวณผิวภายนอกในช่วงอุณหภูมิสูงสุดมีอุณหภูมิต่ำกว่าผนังที่ไม่มีสิ่งปกคลุมที่ 7.03 และ 10.05 องศาเซลเซียส ตามลำดับ ในการห้วงเวลา พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยและการปกคลุมด้วยฉนวนสามารถห้วงเวลาได้นานกว่าผนังที่ไม่มีสิ่งปกคลุมที่ 2 และ 4 ชั่วโมง ตามลำดับ

การคายความร้อนในช่วงเวลากลางคืน พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยและการปกคลุมด้วยฉนวนสามารถคายความร้อนบริเวณผิวภายนอกน้อยกว่าผนังที่ไม่มีสิ่งปกคลุมที่ 7.54 และ 13.31 องศาเซลเซียส ตามลำดับ นอกจากนั้นการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยทำให้ผนังสามารถคายความร้อนจนถึงจุดที่อุณหภูมิต่ำสุดในช่วงเวลา 08:00 น. เท่ากับผนังที่ไม่มีสิ่งปกคลุม เนื่องจากการติดตั้งที่ระยะห่าง 15 เซนติเมตร มีพื้นที่ที่สามารถให้อากาศไหลผ่าน ซึ่งช่วยในการระบายความร้อนโดยอาศัยการพาความร้อน

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยสามารถลดการดูดซับความร้อนบริเวณผิวผนังภายนอกได้น้อยกว่าการปกคลุมด้วยฉนวน แต่ในช่วงการคายความร้อนสามารถคายความร้อนออกได้มากจนอุณหภูมิเทียบเท่าผนังที่ไม่มีสิ่งปกคลุม ส่งผลให้อุณหภูมิโดยเฉลี่ยทั้งวัน มีอุณหภูมิต่ำกว่าการปกคลุมด้วยฉนวนที่ 0.08 องศาเซลเซียส เมื่อมีการดูดซับความร้อนบริเวณผิวภายนอก ผนังจะถ่ายเทความร้อนเข้าสู่ภายในกล่องทดลองส่งผลต่ออุณหภูมิอากาศภายในกล่องทดลอง ดังภาพที่ 4.17 และตารางที่ 4.16

ภาพที่ 4.17

อุณหภูมิอากาศภายในของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ไม่มีสิ่งปกคลุม
ปกคลุมด้วยฉนวน และปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย

- อุณหภูมิอากาศภายนอก
- *— อุณหภูมิภายในกล่องที่ไม่มีสิ่งปกคลุม
- อุณหภูมิภายในกล่องที่ปกคลุมด้วยฉนวนกันความร้อนภายนอก
- +— อุณหภูมิภายในกล่องที่ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย

ตารางที่ 4.16

อุณหภูมิอากาศภายในของกล่องทดลองทั้ง 3 กล่อง ที่ไม่มีสิ่งปกคลุม
ปกคลุมด้วยฉนวน และปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย

ชุดข้อมูล	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)					
	สูงสุด	เวลา	ต่ำสุด	เวลา	ค่าการแกว่ง (สูงสุด-ต่ำสุด)	ค่าเฉลี่ยทั้งวัน
ไม่มีสิ่งปกคลุม	38.50	18:00	25.44	08:00	13.06	31.44
ปกคลุมด้วยฉนวน	30.89	18:00	27.53	09:00	3.36	29.31
ปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย	33.26	18:00	25.39	09:00	7.87	29.33
อากาศภายนอก	33.41	16:00	23.48	07:00	9.92	28.49

จากภาพที่ 4.17 และตารางที่ 4.16 พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อย และการปกคลุมด้วยฉนวนส่งผลให้อุณหภูมิอากาศภายในกล่องทดลองในช่วงอุณหภูมิสูงสุดมีอุณหภูมิต่ำกว่าผนังที่ไม่มีสิ่งปกคลุมที่ 5.24 และ 7.61 องศาเซลเซียส ตามลำดับ ในการห้วงเวลา พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยและการปกคลุมด้วยฉนวนสามารถห้วงเวลาได้เท่ากับผนังที่ไม่มีสิ่งปกคลุมที่ 2 ชั่วโมง เนื่องจากผนังทำจากวัสดุชนิดเดียวกัน และความหนาเท่ากัน

การคายความร้อนในช่วงเวลากลางคืน พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยและการปกคลุมด้วยฉนวนสามารถคายความร้อนบริเวณผิวภายนอกน้อยกว่าผนังที่ไม่มีสิ่งปกคลุมที่ 5.19 และ 9.70 องศาเซลเซียส นอกจากนั้นการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยและฉนวนกันความร้อนทำให้ผนังสามารถคายความร้อนจนถึงจุดที่อุณหภูมิต่ำสุดในช่วงเวลาเดียวกันที่ 09:00 น. ซึ่งนานกว่าผนังที่ไม่มีสิ่งปกคลุม 1 ชั่วโมง

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยสามารถลดการถ่ายเทความร้อนในช่วงอุณหภูมิสูงสุดได้น้อยกว่าการปกคลุมด้วยฉนวนที่ 2.37 องศาเซลเซียส แต่ในช่วงการคายความร้อนการปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยช่วยให้คายความร้อนจนระดับอุณหภูมิต่ำกว่าผนังที่ไม่มีสิ่งปกคลุมที่ 0.05 องศาเซลเซียส แต่ในทางกลับกัน พบว่า การปกคลุมด้วยผนังไม้เลื้อยส่งผลให้มีอุณหภูมิโดยเฉลี่ยทั้งวัน สูงกว่าการปกคลุมด้วยฉนวนที่ 0.02 องศาเซลเซียส เนื่องจากคุณสมบัติของฉนวนเป็นวัสดุสังเคราะห์ที่มีความหนาแน่นของวัสดุสูงกว่าพืชพันธุ์ เพื่อที่จะไม่ให้มีการถ่ายเทความร้อนเข้าหรือออกจากบริเวณที่ต้องการควบคุมอุณหภูมิ

จากการทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนระหว่างผนังไม้ ฝั่ดกับฉนวนป้องกันความร้อนภายนอก สรุปได้ว่า

1. ผนังไม้ฝั่ดที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% จำนวนชั้นใบประมาณ 2-3 ชั้น ความหนาของพุ่มใบ 15-20 เซนติเมตร ในช่วงเวลากลางวันใช้หลักการในการลดผลกระทบจากรังสีดวงอาทิตย์ที่มากกระทบผนัง และการคายน้ำจากระบวนการสังเคราะห์แสงที่ช่วยลดอุณหภูมิอากาศบริเวณพุ่มใบ ส่งผลให้การดูดซับความร้อนบริเวณผิวภายนอก และการถ่ายเทความร้อนเข้าสู่ภายใน

2. ผนังไม้ฝั่ดที่มีพื้นที่ใบปกคลุม 87.5% จำนวนชั้นใบประมาณ 2-3 ชั้น ความหนาของพุ่มใบ 15-20 เซนติเมตร และติดตั้งที่ระยะ 15 เซนติเมตรจากกล่องทดลอง มีประสิทธิภาพในการลดการถ่ายเทความร้อนเข้าสู่อาคารได้ต่ำกว่าฉนวนกันความร้อนภายนอกที่ทำจากโฟมโพลีสไตรีน ความหนาแน่น 1 ปอนด์ ความหนา 2 นิ้ว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานว่า ฉนวนสามารถลดการถ่ายเทความร้อนได้มากกว่าผนังไม้ฝั่ด เนื่องจากฉนวนเป็นวัสดุสังเคราะห์ที่มีความหนาแน่นมากกว่า ผนังไม้ฝั่ดที่เป็นสิ่งมีชีวิตทางธรรมชาติ แต่การปกคลุมด้วยผนังไม้ฝั่ดทำให้รักษาระดับอุณหภูมิโดยเฉลี่ยได้ใกล้เคียงกับการปกคลุมด้วยฉนวนกันความร้อน เนื่องจากการปกคลุมด้วยผนังไม้ฝั่ดที่มีการติดตั้งที่ระยะ 15 เซนติเมตร ไม่ขวางกั้นการคายความร้อนในช่วงเวลากลางคืน

3. การติดตั้งผนังไม้ฝั่ดที่ระยะ 15 เซนติเมตร ในช่วงเวลากลางวัน ส่งผลให้มีความร้อนเข้าไปสัมผัสผนังในระย่ดดังกล่าว แต่จากการทดลองการเปรียบเทียบระดับของความชื้นที่เกิดขึ้นจากผนังไม้ฝั่ดโดยวิธีการติดตั้งที่มีการเว้นระยะต่างกัน พบว่า ระยะ 15 เซนติเมตร ช่วยลดความชื้นที่สะสมบริเวณหลังพุ่มใบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดสภาวะที่ก่อให้เกิดเชื้อราบนผิวภายนอกในวันที่อากาศมีความชื้นสูง

จากการทดลองทั้ง 3 การทดลองข้างต้น สรุปได้ว่า ผนังไม้ฝั่ดที่มีพื้นที่ใบปกคลุมที่ 85-95% จำนวนชั้นใบประมาณ 2-3 ชั้น และมีพุ่มใบหนา 15-20 เซนติเมตร มีประสิทธิภาพการลดการถ่ายเทความร้อนได้ดี และการติดตั้งผนังไม้ฝั่ดควรมีการเว้นระยะห่างจากผนังที่ระยะ 15 เซนติเมตร เพื่อลดความชื้นสะสมบริเวณหลังพุ่มใบ และช่วยในการคายความร้อนในช่วงเวลากลางคืน